

Revistă lunară de informații și inspirație pentru așteptătorii revenirii Domnului Hristos

decembrie 2012

Curierul Adventist

STAREA BISERICII

„Iată, Eu vin curând...”

Misiunea noastră este să-L înălțăm pe Domnul Isus Hristos prin prezentarea de experiențe ale dragostei Lui nemărginite, de articole și știri, ajutându-l astfel pe cititor să-L cunoască mai bine pe Mântuitorul și să aibă o speranță vie în apropiata Lui revenire.

8

3 Editorial

Iosif Diaconu

Domnul Isus Hristos –
Mântuitorul nostru

4 Info Curier

- Biserica din România
- Biserica mondială
- Calendarul evenimentelor din anul 2013
- La odihnă

8 Principal

Redacția Curierul Adventist

Starea bisericii

12

11 Să ne cunoaștem familia adventistă

- Comunitatea Deva
- Tonga

12 Raport președinte

Teodor Huțanu

Redeșteptarea bate la ușă

14 Reportaj

Redacția Curierul Adventist

Redeșteptarea și viața creștină

17 Administrarea creștină a vieții

O declarație a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea cu privire la jocurile de noroc

22

18 Eveniment

Redacția Curierul Adventist

Cartea de temelie

21 Eveniment

Gabriel Vasilescu

„Rezerviștii” la Stupini

22 Educație socială

Mihail Baci

Este copilul tău protejat?

25 Întrebări și răspunsuri

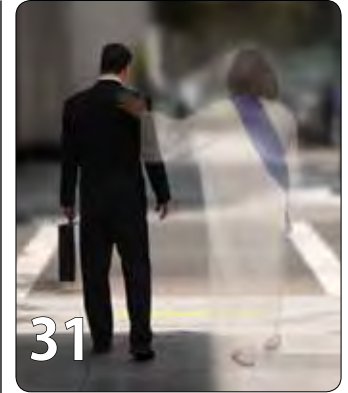
Ángel Manuel Rodríguez

Căsătoria în cer

26 Dosar biblic

Florin Lăiu

Reabilitarea lui Ezechia (III)

31

28 Special

Cristina Ișvan

Un nou premiu pentru SperanțaTV

29 Poezia speranței

Ion Buciuman

Paul Mardare

30 Pagina copiilor

Alina Chirileanu

Saul din Tars

31 De la inimă la inimă

Dumitru Popa

Zi de zi cu Domnul meu

Anul LXXXIX, decembrie 2012. Publicația oficială a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România.

Apare lunar, sub coordonarea Comitetului Uniunii.

Coperta: Comunitatea Unguraș, jud. Cluj

Director Iacob Pop; Redactor-șef Virgiliu Peicu; Redactor Iosif Diaconu; Consultanți: Teodor Huțanu, Ioan Câmpian-Tătar, Eduard Călugăru, Georgel Pirlitu, Paul Pauliuc, Lucian Cristescu, Mihai Maur, Romeo Asanache, Daniel Delcea; Colaboratori speciali: Romică Sîrbu, Nelu Burcea, Ciprian Iorgulescu, Daniel Chirileanu, Marius Munteanu, Constantin Dinu; Redactor-corector Livia Ciobanu-Mihai; Corector Elena Buciuman; Tehnoredactor Irina Toncu; Adresa de corespondență Curierul Adventist, str. Erou Iancu Nicolae, nr. 38-38A, Voluntari, jud. Ilfov, cod 077190; E-mail curierul@adventist.ro; Website www.curieruladventist.ro; Imprimare Tipografia Fast Print, Șos. Cernica, nr. 101, Pantelimon, jud. Ilfov, Tel. 021/323 00 20; Fax 021/323 00 40

ISSN 1220-6725

Domnul Isus Hristos – Mântuitorul nostru

Am avut ceva frământări cu privire la acest editorial. Nu știam asupra cărui subiect să zăbovesc. Este finalul anului și puteam să fac urări. Sau, așa cum indică titlul acestui număr, puteam să abordez starea și situația bisericii la acest moment. Tot gândindu-mă, mi-am dat seama că, în cursul acestui an, au fost redată în *Curierul Adventist* multe teme și evenimente: am vorbit despre Dumnezeu și despre biserică; am trecut în revistă ce s-a făcut, dar și lucrurile care trebuie îndreptate. Însă mi se pare că am scris prea puțin despre tema centrală a credinței noastre și rațiunea de a fi a creștinului, și anume Domnul Isus Hristos, Mântuitorul nostru.

Stimați cititori, în acest editorial, vă invit să ne așezăm lângă Domnul Isus. Dacă am obosit de prea multe căderi, dacă solicitările și responsabilitățile sunt tot mai mari, dacă inima ne tremură în fața bolii și a morții, dacă frustrarea și neîmplinirile, eșecurile și ratările ne apasă, dacă lucrarea nu ne este apreciată, dacă familia ne tratează ca pe un străin, dacă regretele sunt prea târzii, atunci vă invit să ne așezăm ca Ioan la pieptul Domnului și să-I spunem: „Isuse scump, Tu ești atât de blând și de bun cu noi! Doar Tu poți ierta ceea ce oamenii nu pot să înțeleagă și să ierte!”

Sunt două persoane care m-au învățat să privesc la Isus. Prima este Maria Magdalena. Și ce dacă păcatele erau multe? Și ce dacă ceilalți o aruncaseră la groapa de gunoi a omenirii? Ea nu s-a uitat nici înapoi și nici în jur, ci a privit doar la Isus. În universul ei existau doar două persoane: ea și Domnul ei. În acest fel, tot ce o înconjură a căpătat o altă semnificație și ea a găsit o nouă direcție a vieții.

Cealaltă persoană de la care am prins curaj să cer ajutorul lui Isus oricând este Ellen White. Ca toți profeții, și Ellen White este contestată de mulți oameni. Dar un singur lucru nu i-l poate contesta nici cel mai înverșunat adversar, și anume că L-a iubit cu toată ființa pe Isus Hristos. Iată ce declara ea despre Isus: „Eu Îl iubesc, Îl

iubesc. Văd în El un farmec inegalabil și doresc să-L laud în Împărăția lui Dumnezeu”¹. În ultimele luni de viață, ea mărturisea: „Isus este Răscumpătorul meu binecuvântat, iar Eu Îl iubesc cu întreaga mea ființă... Văd lumină în lumina Lui. Mă bucur în bucuria Lui și am pace în pacea Lui. Văd milă în mila Lui și iubire în iubirea Lui”².

La răscruce de vremuri, să ne apropiem de Mântuitorul nostru! Ca indivizi, fiecare dintre noi are un loc special în inima Lui și în palmele Sale străpunse; ca biserică a ră-mășiței, suntem lumina ochilor Lui. Să nu mai invocăm pretexte care ne-ar putea ține departe de El. Isus ne cuprinde cu duioșie în brațele Sale. Este privilegiul nostru să ne bucurăm de căldura pe care o degajă ființa Sa, de pacea și de liniștea pe care El ni le trimite.

Nu doar pentru prezent și pentru viața de zi cu zi ne putem bucura de prezența Mântuitorului. El vine! Vine să ne ducă în adevărata noastră patrie. Acesta este marele viitor pe care îl așteptăm. Aceasta să fie rugăciunea noastră și sentimentul profund al ființei noastre! Să spunem împreună cu Ioan: „Amin! Vino Doamne Isuse!” Te așteptăm! Te iubim! ■

Iosif Diaconu este redactor la revista CURIERUL ADVENTIST.

¹ Ellen G. White, *Schițe din viața mea*, p. 292, în orig.

² *Ibidem*, p. 443, în orig.

■ BISERICA DIN ROMÂNIA

Peste 700 de persoane înscrise la Clubul de Sănătate de la Craiova

Timp de cinci zile, numeroși voluntari au sprijinit și au însuflețit activitățile de promovare a unui stil de viață sănătos de la Craiova, cel mai mare oraș de pe teritoriul Conferinței Oltenia. Inițiativa este un răspuns la campania „Misiune în marile orașe”, promovată de Conferința Generală.

Startul a fost dat la jumătatea lunii octombrie, prin implicarea unui număr mare de participanți. Peste 100 de

credincioși adventiști din bisericile din Craiova, tineri și vârstnici, au ales două dintre cele mai importante cartiere pentru a oferi pliante care anunțau începerea acestei campanii și programul ei.

Trei standuri au fost amplasate în puncte de interes ale orașului, iar în două școli s-au prezentat seminare despre sănătate și succes. Au fost abordate instituțiile mari, printre care și

Consiliul Județean, Prefectura și Aeroportul Craiova, iar rezultatele au fost peste măsura așteptărilor.

Mai mult de 700 de persoane s-au înscris la Clubul de Sănătate, iar cei care au luat contact cu voluntarii au fost încântați și și-au exprimat aprecierea pentru activitățile desfășurate.

*Preluare din Info Adventist
nr. 606/2 noiembrie 2012*

Proiect: Olimpiada de specializări

Pentru anul 2013, Asociația „Exploratori pentru viitor” le propune celor înscriși în cadrul programului de exploratori un nou proiect: Olimpiada de specializări. Exploratorii interesați, care doresc să afle mai multe informații despre data și locul unde urmează să aibă loc prima etapă a Olimpiadei de specializări, sunt rugați să ia legătura cu instructorii lor sau cu coordonatorul de zonă.

Obiectivele acestui proiect sunt promovarea specializărilor în rândul copiilor și pregătirea de specialiști în domeniile specifice programului de exploratori. Acest program mai urmărește și sprijinirea copiilor în vederea descoperirii abilităților și chiar a me-

seriei pe care vor dori să o practice la maturitate.

Prima ediție a olimpiadei aduce în prim-plan următoarele șase specializări: roci și minerale, orientare, stele, noduri, arbori și string-art. Participanții vor avea posibilitatea de a-și verifica, într-un mod creativ, cunoștințele acumulate în cadrul întâlnirilor de club din domeniile respective în trei etape:

- etapa zonală: februarie-martie 2013
- etapa pe conferință: aprilie-mai 2013
- etapa națională: 14-18 august 2013, la Camporeea națională de exploratori „Iosif”.

Pentru a putea trece dintr-o etapă în alta, participanții vor trebui să acumuleze un punctaj minim de 85 de puncte. Un explorator poate participa în cadrul olimpiadei la maximum două specializări.

Există opt specializări în programul de exploratori: știință și sănătate, gospodărie, recreere, natură, arte și meșteșuguri, profesii, agronomie, misiune. Fiecare dintre aceste părți reprezintă o fereastră spre lume deschisă copiilor, o posibilitate de a descoperi și de a învăța lucruri noi despre lumea în care trăiesc și o manieră prin care-L pot descoperi pe Dumnezeu într-o lumină nouă.

*Preluare din Info Adventist
nr. 607/9 noiembrie 2012*

Inaugurare la Tulgheș

În frumoasa localitate harghiteană Tulgheș, Sabatul din 10 noiembrie 2012 a fost unul special, având loc dedicarea primei biserici adventiste de ziua a șaptea din această localitate. Comunitatea de credincioși adventiști din Tulgheș și din împrejurimi se aduna, începând cu anul 1987, într-o încăpere mică, aflată la periferie.

Nevoia unei case de rugăciune mai mari a dus la decizia de a construi un locaș de închinare în centrul comunei, unde biserica este mult mai vizibilă și

mai accesibilă celor interesați. În anul 2006, s-a început construirea acestei biserici, reușindu-se cu ajutorul lui Dumnezeu și al multor susținători să se strângă fonduri suficiente pentru a fi terminată în acest an.

În Sabatul din 10 noiembrie 2012, a avut loc serviciul divin de inaugurare a noului edificiu, eveniment la care au participat peste 150 de persoane din Tulgheș și împrejurimi. Mulți dintre participanți nu erau membri ai Bisericii Adventiste, dar au susținut rea-

lizarea construcției. Aceștia au fost impresionati de programul inaugurării și și-au manifestat dorința de a lua parte și în viitor la serviciile divine.

Din partea primăriei au fost prezenți la inaugurare primarul Marcel Vâncu și viceprimarul Gheorghe Bordea, însoțiți de membri ai familiilor

lor. Primăria a susținut realizarea construcției și manifestă în continuare deschidere pentru proiectele de viitor, care vizează înființarea unei grădinițe și a unui club de sănătate.

În cadrul serviciului divin de după-amiază, pastorii care au slujit la Tulgheș au împărtășit din experiențele lor și au

rostit gânduri de încurajare din Sfânta Scriptură. Ocazia inaugurării a întărit convingerea comunității că Domnul Își călăuzește lucrarea spre împlinirea misiunii ei.

*Preluare din Info Adventist
nr. 608/16 noiembrie 2012*

■ BISERICA MONDIALĂ

Un nou nume pentru diviziunea noastră: Diviziunea Inter-Europeană (EUD)

Regiunea Bisericii Adventiste din care face parte și România s-a numit până acum Diviziunea Euro-Africa. Aceasta includea țări atât din Europa, cât și din nordul Africii. Anul acesta, Conferința Generală a luat decizia de a înființa Uniunea Extinsă a Orientului Mijlociu, iar țările africane din diviziunea noastră au fost incluse în această nouă organizație. Astfel că, fără țările africane, nu se mai justifică numele „Euro-Africa” pentru această diviziune.

Din acest motiv, Conferința Generală a adoptat o nouă denumire, care

să corespundă actualei componente. Începând cu acest an, noul nume va

fi Diviziunea Inter-Europeană, rămânând cu aceeași prescurtare (EUD). Din componența Diviziunii Inter-Europene, cu sediul la Berna, fac parte următoarele țări: Portugalia, Spania, Franța, Belgia, Luxemburg, Italia, Elveția, Germania, Austria, Cehia, Slovacia, România și Bulgaria. Celelalte țări de pe continentul european sunt incluse fie în Diviziunea Trans-Europeană, cu sediul la Londra, fie în Diviziunea Euro-Asia, cu sediul la Moscova. În Europa, sunt aproximativ 380 000 de adventiști la o populație de 711 milioane de locuitori.

Misiunea în marile orașe – Geneva 2013

Anul 2013 va fi un an special în ce privește eforturile de împărtășire a Evangheliei în lume. Din diferite țări și zone ale lumii în care există adventiști, a fost ales un oraș mare pentru a se organiza o campanie de vestire a Evangheliei, toate eforturile fiind concen-

trate asupra aceluși oraș. Orașul New York, din America de Nord, va avea parte de atenția întregii lumi, deoarece va fi orașul în care se va lansa campania. În Diviziunea Inter-Europeană, această lansare va avea loc la Geneva, Elveția. Deja a fost demarat un program care

va pregăti orașul pentru eveniment, acesta fiind dezvoltat odată cu trecerea timpului. Acest program se va concentra pe mesajul biblic al mântuirii și pe slujirea comunității.

*Preluare din Info Adventist
nr. 608/16 noiembrie 2012*

Sărbătorirea a 150 de ani de existență a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea

Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea a fost organizată oficial pe 21 mai 1863. După numeroase dezbateri și după o studiere temeinică a problemei, un grup de tineri au inițiat o mișcare ce, în câțiva ani, avea să se extindă în întreaga lume. După 150 de ani, Biserica Adventistă numără mai mult de 17 milioane de membri și este prezentă în peste 200 de țări.

Conferința Generală recomandă Bisericii Adventiste din întreaga lume

să marcheze acest eveniment prin organizarea de programe pe tot parcursul anului. Sabatul din 18 mai 2013 va fi dedicat în mod special aniversării și comemorării acestui fapt. Pentru acea ocazie, vor fi pregătite din timp materiale și resurse care vor sublinia grija lui Dumnezeu pentru poporul Său și spiritul de sacrificiu al pionierilor adventiști.

*Preluare din Info Adventist
nr. 608/16 noiembrie 2012*

Uniți pentru misiune

16 martie 2013 – Ziua mondială de slujire a tinerilor

În fiecare an, în luna martie, tinerii adventiști din toată lumea participă la o săptămână de meditație și rugăciune prin care se dorește dezvoltarea spirituală și apropierea de Hristos. Anul viitor, tinerii adventiști vor primi o provocare specială. Stephan Sigg, directorul Departamentului Tineret al Diviziunii Inter-Europene, a anunțat

proiectul, atrăgând atenția asupra principalului obiectiv: să îi invităm pe tineri ca, în Sabatul din 16 martie, „să fie o predică”, și nu să asculte o predică.

Liderii de tineret estimează că 8 milioane de membri ai Bisericii Adventiste au vârsta sub 30 de ani. În această zi, vor putea desfășura o serie de activități pentru mediu, proiecte caritabile,

proiecte de slujire etc. „S-a plănuțit ca evenimentul să devină o rampă de lansare pentru inițiative viitoare prin care să se creeze o legătură între tineri și biserica mondială”, afirmă liderii de tineret.

Preluare din Info Adventist nr. 608/16 noiembrie 2012

Tema abuzului, prezentată personalului Diviziunii Inter-Europene

Vineri, 27 octombrie, personalul Diviziunii Inter-Europene a asistat la o prezentare specială. Subiectul expus de Ruth-Susanne Niedermaier a fost unul extrem de sensibil și a purtat titlul „Abuz și viol”. În această categorie sunt incluse toate formele de abuz, precum abuzul fizic, sexual, psihologic și religios etc.

„Atunci când ne luăm timp pentru a vorbi despre abuz, nu o facem numai pentru a-i informa pe oameni cu privire la acest subiect sau pentru a crește nivelul de conștientizare a seriozității problemei, ci, mai presus de toate,

transmitem un mesaj de solidaritate tuturor celor care suferă”, a spus Corrado Cozzi, directorul Departamentului Comunicare al Diviziunii Inter-Europene.

Deseori, limităm abuzul la cel sexual, dar el poate fi regăsit în toate relațiile umane: în familie, la serviciu, între prieteni, chiar și într-un context religios.

„Nicio formă de abuz nu este mai puțin vinovată decât celelalte”, le-a spus Ruth-Susanne Niedermaier angajaților Diviziunii Inter-Europene prezenți la întâlnire. „Abuzul este abuz și trebuie

să fim conștienți de acest lucru”, a continuat ea.

Și noi, ca adventiști, a trebuit să acceptăm faptul că și în bisericile noastre există atât persoane vinovate de abuz, cât și victime ale acestora. Este momentul să rupem tăcerea și să luăm atitudine. Responsabilii bisericii de la fiecare nivel trebuie să discute despre această problemă și să lucreze ca să găsească un remediu pentru cei care experimentează aceste chinuri.

Preluare din Info Adventist nr. 606/2 noiembrie 2012

Primul program adventist de radio lansat în India

În ziua de 12 noiembrie 2012, a fost lansat primul program adventist de radio din India. Programul a fost realizat de Radio Mondial Adventist în dialectul telugu și a fost lansat de la o stație din orașul Hyderabad. Numele programului este *Avennel*, care în telegu înseamnă *Răsăritul*.

Radio Mondial Adventist tocmai a semnat un contract cu o firmă de transmisiuni pentru o serie de 11 programe. Sunt plănuit și alte transmisiuni în limba hindi, dar și în engleză, în alte mari orașe ale Indiei: Mumbai, Calcutta, Bangalore, Pune sau Delhi. Hyderabad – cunoscut drept capitala indiană a ciberneticii – este un oraș cu mai mult de 9 milioane de locuitori și are cea mai mare comunitate musul-

mană din India. După China, India este cea mai populată țară din lume.

„S-a făcut un pas important în transmiterea mesajului adventist în marile orașe ale Indiei. Acesta a fost posibil după doi ani de negocieri și pregătiri intense”, a spus președintele RMA, Dowell Chow. „Mulțumită ajutorului lui Dumnezeu și al susținătorilor noștri, acum avem posibilitatea să anunțăm deschiderea unei noi ferestre prin care mesajul Evangheliei poate ajunge în India.”

Radio Mondial Adventist este postul oficial de radio al Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea. Misiunea lui este să transmită speranța adventistă grupurilor de oameni la care Evanghelia nu a ajuns încă. Programele RMA pot fi ascultate în întreaga lume în aproape 100 de limbi.

Preluare de pe www.eud.adventist.org.

■ CALENDARUL EVENIMENTELOR DIN ANUL 2013*

Data	Eveniment	Loc	Invitat/responsabil
20-23 februarie	Consiliul Departamentului Administrarea Creștină a Vietii	București	Erika Puni , director, Departamentul Administrarea Creștină a Vietii, Conferința Generală
31 martie – 1 aprilie	Comitetul de bilanț al Uniunii de Conferințe	București	Uniunea de Conferințe
16-28 aprilie	Adunări generale electivă la nivelul conferințelor locale	Sediile conferințelor locale	Gabriel Maurer , secretar, Diviziunea Inter-Europeană
29 aprilie – 4 mai	Conferința europeană pentru sănătate	Praga, Cehia	Diviziunea Inter-Europeană
14-19 mai	Festivalul libertății religioase	București	John Graz , director, Departamentul Libertate Religioasă, Conferința Generală
1-14 iulie	Congresul mondial al tineretului adventist	Pretoria, Africa de Sud	Gilbert Cangy , director, Departamentul Tineret, Conferința Generală
30 iulie – 4 august	Congresul european al tineretului adventist	Novi Sad, Serbia	Stephan Sigg , director, Departamentul Tineret, Diviziunea Inter-Europeană
14-18 august	Camporeea națională a exploratorilor	Conferința Oltenia	Departamentul Tineret
1-6 septembrie	Convenția evangheliștilor cu literatură	Stupini, județul Brașov	Howard Faigao , director, Departamentul Publicații, Conferința Generală
17-18 noiembrie	Comitetul de buget al Uniunii de Conferințe	București	Uniunea de Conferințe

*Anumite evenimente se pot modifica în timp.

■ LA ODIHNĂ

Silvia Buta

Silvia Buta s-a născut pe data de 14 septembrie 1938, în familia lui Ioan și Rafila Crăciun din comuna Râpa de Jos, județul Mureș. Fiică de pionieri ai credinței adventiste, pe 30 septembrie 1955, tânăra Silvia a intrat

în apa botezului, făcând legământ cu Domnul. Un an mai târziu, s-a căsătorit cu Dumitru Buta, căsnicia fiindu-le binecuvântată cu un fiu – Corneliu.

Ca membră a Bisericii Adventiste, a îndeplinit diverse slujbe, cea de prim-diaconasă fiindu-i încredințată de mai multe ori. I-a plăcut mult să citească

Sfânta Scriptură, să-și slujească semenii și să-L mărturisească pe Domnul ei.

Începând din iunie 2012, Silvia Buta s-a confruntat cu o boală nemiloasă. Pe data de 3 august 2012, inima ei a încetat să mai bată. A fost așezată în țărâna pământului, alături de soțul ei, cu nădejdea în învierea celor drepte.

Daniel Sârbu

Daniel Sârbu s-a născut într-o familie cu 7 copii din comuna Cioarăști, județul Vrancea. La vârsta de numai 11 ani, a rămas fără tată, familia lui confruntându-se cu greutățile vieții de după război.

S-a căsătorit cu Constantina și au avut 4 fii. În biserică, a fost implicat în diferite ramuri ale lucrării. Pentru slujirea sa credincioasă, a primit din partea Conferinței Moldova distincția de cel mai longeviv casier, slujbă în care a activat peste 50 de ani. A fost un om care a manifestat multă grijă față de

semeni, de aceea era foarte respectat de către vecini.

A închis ochii la vârsta de 83 de ani, într-o zi de Sabat – 22 septembrie 2012. Cei dragi au rămas cu speranța că moartea nu i-a despărțit definitiv, pentru că Daniel se predase Domnului vieții.

Starea bisericii

Interviu cu fratele G. T. Ng, secretarul executiv al Conferinței Generale a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea

Cu ocazia Conferinței Biblice și de Misiune, care a avut loc în luna septembrie a acestui an la Cernica, fratele G. T. Ng, secretarul Conferinței Generale, a vizitat România și a avut amabilitatea de a ne acorda un interviu pentru revista *Curierul Adventist*, vorbindu-ne despre starea actuală a bisericii, despre marile provocări și pericole ale momentului pentru Biserica Adventistă și despre stadiul lucrării actuale la nivel mondial.

Curierul Adventist: *Vă rugăm să ne spuneți câteva lucruri despre dumneavoastră și despre experiența religioasă pe care o aveți.*

G. T. Ng: Sunt originar din Singapore, un stat din Asia care numără aproximativ 5 milioane de locuitori. Singapore și-a câștigat independența față de Imperiul Britanic abia în anul 1965. Este una dintre cele mai bogate țări de pe mapamond, iar nivelul de corupție este aproape zero. În Singapore sunt în jur de 3 000 de adventiști, care se închină în 6 biserici.

Am devenit adventist la vârsta de 17-18 ani, datorită faptului că am învățat la o școală adventistă. Din acest motiv, cred că este foarte important ca părinții să își trimită copiii la școlile bisericii. Aici își pot însuși nu numai cunoștințe seculare, ci și acele valori care îi îndrumă spre veșnicie.

După absolvire, m-am căsătorit și am fost trimis împreună cu soția în primul nostru câmp misionar – Cambodgia. În acea perioadă, Cambodgia era în plin război. În fiecare zi, aveam de înfruntat obuze și focuri de armă. Aici am lucrat la distribuirea de alimente și de haine celor afectați de război. Am fost evacuați de trei ori, iar ultima dată a fost definitiv. Așa s-a încheiat prima noastră experiență misionară.

CA: *Sunteți secretarul executiv al Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea începând cu anul 2010. Câți membri numără Biserica Adventistă pe plan mondial?*

G. T. Ng: 17 milioane de membri botezați sunt înregistrați ca fiind adventiști de ziua a șaptea

pe întregul pământ. Dacă la aceștia adăugăm copiii nebotezați și persoanele care frecventează regulat biserica fără a fi membre, ajungem ușor la 25 de milioane de persoane care se declară adventiste.

Atenție însă! Acestea sunt registrele. Există o diferență între numărul membrilor înscrși și numărul celor care participă în mod efectiv la serviciile divine. Fiecare biserică ar trebui să facă eforturi ca numărul celor înscrși să reflecte realitatea. Membrii de care nu se mai știe nimic ar trebui căutați, cei descurajați ar trebui vizitați și readuși în biserică, iar cei decedați ar trebui consemnați ca atare.

CA: *Este Biserica Adventistă un corp omogen?*

G. T. Ng: Unitatea este una dintre marile provocări cu care se confruntă Biserica Adventistă la momentul actual. Suntem răspândiți în foarte multe țări cu limbi diferite, culturi diferite și obiceiuri diferite. Biserica Adventistă este foarte diversă, de aceea unitatea este cea mai mare nevoie a bisericii. Iar acest lucru doar Duhul Sfânt poate să îl realizeze.

CA: *Își mai păstrează Biserica Adventistă traiectoria profetică? Mai credem, la nivel oficial, că suntem rămășița, sau poporul lui Dumnezeu din vremea sfârșitului?*

Cu siguranță! Fără viziunea profetică, nu mai este nevoie de Biserica Adventistă. Menirea noastră este să ducem lumii un mesaj special. Avem un mandat specific – să transmitem cele trei solii îngerești tuturor oamenilor. Fără acesta, noi încetăm să mai existăm. Trebuie să fim credincioși și loiali acestei misiuni.

Din nefericire, unii dintre membrii bisericii au devenit letargici și neimplicați. Însă Ellen White a spus că secretul încheierii lucrării lui Dumnezeu este ca fiecare membru să se implice în lucrare. Dar majoritatea membrilor sunt mulțumiți să participe o dată pe săptămână la biserică, să dea zecime și astfel consideră că și-au

implinit datoria. În acest ritm, lucrarea lui Dumnezeu nu se va putea încheia niciodată.

Este stringent să le amintim în fiecare zi membrilor care le este datoria. La fel și lucrătorilor și pastorilor. Din păcate, unii dintre pastorii noștri fac o lucrare de întreținere: vizitează câțiva membri, mai țin și predici... Dar nu au viziune. Ar trebui ca fiecare pastor să se întrebe: Este biserica mea astăzi mai bună decât ieri? Care este misiunea mea? Cum să sporesc numărul copiilor și al tinerilor din biserica mea? Cum să sporesc numărul adulților. Ellen White spune că biserica este adormită. Exact aceasta este problema: laodiceanismul, mulțumirea de sine. De aceea, Ellen White spune că cea mai mare nevoie a bisericii este rezeșteptarea și reforma. Noi suntem ca oasele uscate din viziunea lui Ezechiel, ca valea oaselor. Doar Duhul Sfânt poate să ne dea viață.

CA: Conferința Generală a chemat biserica să se implice în câteva proiecte majore, cum ar fi: **Rezeșteptare și reformă sau distribuirea cărții Tragedia veacurilor**. Care este impactul și care sunt ecurile acestor proiecte pe plan mondial?

G. T. Ng: La Conferința Generală, petrecem foarte mult timp în rugăciune. Știm că doar căutându-L pe Domnul vom primi putere. Rugăciunea trebuie să fie punctul numărul unu pe agenda bisericii la toate întâlnirile și programele. Aceasta trebuie să fie preocuparea cea mai mare și în familie, și în școlile noastre. Acesta este adevăratul motiv pentru care avem instituții educative. Nu este suficient să avem programe școlare de calitate. De fapt, fiecare instituție a bisericii trebuie să se întrebe în permanență: Care este scopul pentru care există? Instituțiile sunt doar un mijloc pentru realizarea unui scop, iar scopul este predicarea Evangheliei. Să nu uităm acest lucru: biserică locală, familie sau școală, noi trebuie întotdeauna să nu uităm că țelul nostru suprem este proclamarea mesajului că Isus vine curând.

Cât privește aplicarea acestor planuri în teritoriu, observăm că Europa este un pic cam ezitantă din cauza contextului cultural. Australia și America de Nord, de asemenea, merg mai greu. Unii membri din Statele Unite sunt de părere că, dacă oferim cartea *Tragedia veacurilor*, vom stârni persecuția. Însă Ellen White declara: „Aș dori ca această carte să fie mai distribuită decât toate celelalte pe care le-am scris.” Trebuie să fim credincioși și să ascultăm de Cuvântul lui Dumnezeu, fie că este Biblia, fie că este Spiritul

Profetic. Trebuie să îl credem pe Dumnezeu pe cuvânt și să mergem prin credință, chiar dacă întâmpinăm dificultăți.

CA: Una dintre cele mai sensibile zone de pe glob în privința lucrării misionare este ceea ce numim **Fereastra 10/40**¹. Are Biserica Adventistă planuri și acțiuni în această zonă?

G. T. Ng: Este, într-adevăr, o zonă foarte dificilă. Majoritatea țărilor sunt musulmane. India este hindusă. China, Japonia și alte țări sunt budiste. Ne simțim foarte neputincioși în fața acestei provocări. De aceea, în fiecare zi ne rugăm pentru Duhul Sfânt.

Recent, a fost creată o uniune specială care cuprinde țări din această parte a lumii și care ține direct de Conferința Generală. Astfel, eforturile misionare vor fi mai bine coordonate. Prin această uniune, dorim să desfășurăm mai multe acțiuni. Una dintre acestea este să trimitem un prim grup de studenți să studieze limbile arabe la Universitatea Adventistă din Liban. Este pentru prima dată în istoria noastră când se plănuește acest lucru. Nu poți evangeliza un popor dacă nu cunoști limba acelui popor.

Avem în vedere mai multe proiecte pentru această zonă, însă acestea vor fi comunicate la momentul potrivit.

CA: Biserica Adventistă a avut întotdeauna acțiuni misionare pentru oamenii care au, în principiu, o credință, fie ea creștină, fie necreștină. Acum însă, o parte însemnată a populației lumii este afectată de secularizare sau de lipsa preocupării față de religie. În zonele astfel afectate, chiar și Biserica Adventistă scade numeric. Există vreun plan pentru abordarea acestor oameni?

G. T. Ng: Dacă vorbim de Europa, cred că cele trei diviziuni care acoperă acest continent ar trebui să aibă întâlniri comune, în care să se pună problema: Ce putem face pentru Europa secularizată? Ar trebui să existe o viziune comună asupra fenomenului și să se acționeze unit și sincronizat. Așa cum facem pentru zona islamică, tot așa trebuie făcut ceva și pentru Europa secularizată. Astfel, putem să ne canalizăm resursele, fără a mai fi fragmentate.

¹ Expresia „Fereastra 10/40” a fost folosită pentru prima dată în anul 1990 de misionarul creștin Luis Bush. Aceasta desemnează acea zonă a planetei care cuprinde țările necreștine din nordul Africii și din sudul Asiei.

CA: Nu cu mult timp în urmă, trei uniuni² au luat decizia de a deschide posibilitatea hirotonirii ca pastor și pentru femei. Care sunt implicațiile administrative și teologice ale acestei hotărâri?

G. T. Ng: Consecințele sunt negative. Cei care au făcut acest lucru sunt administratori cu experiență; ei nu s-au născut ieri. Sfatul lui Pavel este ca

totul să fie făcut cu rânduială și decentă. Pentru ca acest lucru să se realizeze, trebuie să avem un statut de organizare. Prin faptul că a fost încălcat statutul de organizare al bisericii, a fost dat un semnal că oricine poate să facă orice. E foarte trist. Cred că Domnul este foarte dezamăgit de acest lucru. Este prima dată în istoria bisericii noastre când se întâmplă așa ceva. Ceea ce au făcut ei nu este corect. Cum să spui că, *în general*, ne conformăm statutului de organizare și Conferinței Generale? Cum ar fi dacă aș spune că, *în general*, sunt fidel soției mele? Ce înseamnă aceasta? Nu are sens. Ori mă supun, ori nu. Nu există compromis.

Totuși, chiar dacă suntem dezamăgiți, nu suntem descurajați, pentru că aceasta este biserica Domnului. Această biserică nu îmi aparține mie sau dumneavoastră. Aceasta este o criză și, cu siguranță, Domnul ne va scoate din ea.

Cât despre consecințele teologice, deocamdată dezbateră și cercetarea sunt în curs. Interpretarea și argumentul lor este că hirotonirea femeii nu este o problemă teologică, ci una culturală. Din acest motiv, nu teologii trebuie să decidă dacă acest lucru trebuie făcut, ci administratorii, în funcție de cultura și specificul locului.

Trebuie să ne rugăm Domnului ca să ne scoată din această criză. Este biserica Lui și El ne va da înțelepciune să depășim acest moment.

CA: Privind la evenimentele care se întâmplă astăzi la nivel mondial, există elemente care să confirme așteptările profetice ale Bisericii Adventiste? Este învățătura adventistă despre finalul istoriei pe linia corectă a împlinirii profetice?

G. T. Ng: Cu siguranță, da! Din anul 2008, toată omenirea trăiește o criză din care încă nu și-a revenit. Textul din Luca 21:26 spune că, la vremea sfârșitului, „oamenii își vor da sufletul

de groază”. Tocmai acest lucru îl întâlnim zilnic peste tot în lume. Oamenii se tem, le este frică. Europa se confruntă cu crize majore; mereu se pune problema cum să fie salvată Grecia, Spania sau Portugalia. America este și ea în recesiune.

Deci, fie la nivel individual, fie la nivel național, inimile oamenilor sunt paralizate de frică. Cuvintele lui Isus și celelalte profeții se împlinesc sub ochii noștri. Lumea este fără soluții la aceste lucruri.

Isus a spus că, atunci când vom vedea aceste lucruri întâmplându-se, să știm „că izbăvirea [n]oastră se apropie” (Luca 21:28). Ellen White a prevăzut de mult că băncile se vor prăbuși. Este exact ceea ce s-a întâmplat în America, în anul 2009.

Aceste evenimente care au loc sunt foarte dramatice, iar noi trebuie să înțelegem ce se întâmplă în jurul nostru prin prisma profețiilor. Toate acestea ne transmit un mesaj clar.

Bineînțeles, există un pericol și în a citi prea mult în evenimente. Alarmismul este o extremă. Dar Isus a spus să privim cerurile nu ca să vedem vremea, ci ca să căutăm semnele revenirii Sale.

CA: Vă rugăm să transmiteți un mesaj bisericii și membrilor adventiști din România.

G. T. Ng: Mesajul meu este acesta: să ne trezim, să sunăm din trâmbiță și să proclamăm solia cu putere. Noi nu suntem o altă confesiune creștină, ci suntem o mișcare profetică ce conduce lumea către încheierea istoriei pământului. Suntem singura și ultima biserică până la revenirea lui Isus. Nu mai există alta. De aceea, fiecare zi trebuie trăită ca o anticipare a aceluia glorios eveniment, pregătindu-ne pe noi, familiile noastre și vecinii noștri. Din acest motiv existăm noi, ca biserică. Nu suntem adventiști doar ca să mergem la adunare o dată pe săptămână, ci trebuie să lucrăm. Trebuie ca fiecare să desfășoare o lucrare personală față de vecini, rude și prieteni. Trebuie să ne rugăm pentru ei și să căutăm cea mai potrivită modalitate prin care să le prezentăm adevărul. Fiecare membru trebuie să se implice în lucrarea lui Dumnezeu. Fiecare să ne cunoaștem darurile spirituale care ne-au fost date și să le folosim pentru slava lui Dumnezeu și pentru înaintarea cauzei Sale.

CA: Vă mulțumim pentru mesajul transmis și dorim ca Dumnezeu să binecuvânteze lucrarea pe care o faceți și să vă dea putere în toată activitatea. ■

² Este vorba despre Uniunea Columbiană și Uniunea Pacificului, din Statele Unite ale Americii, și despre Uniunea Germană de Nord.

Comunitatea Deva

Pe meleagurile frumoase și încărcate de istorie ale orașului Deva, Dumnezeu a chemat la existență biserica Sa pentru a da mărturie despre dragostea divină unei lumi care pierе.

Astfel, în anul 1922, au fost botezate primele suflete din localitate: Petru Ciocan și soția sa, Maria, de către pastorul Ioan Rădulescu. A urmat apoi botezul sorei Sofica Belea, care, prin credințioșia ei, a dat o bună mărturie semenilor. La aceștia s-au adăugat și fr. Lazăr Forray și soția, Agata, fr. Iosif Bertalan și soția, Jolan, și alții.

În anul 1928, s-a înființat oficial Biserica Adventistă Deva, fiind compusă din 11 membri și funcționând la început în casa familiei Ciocan. De-a lungul anilor, locașul de închinare s-a mutat în mai multe locuri.

În anul 1975, comunitatea s-a mutat în locul actual, pe strada Iosif Vulcan nr. 8, clădire

construită de fr. Traian Indrei cu ajutorul membrilor bisericii. În ciuda condițiilor dificile din acele vremuri, frații au fost generoși și, în același an, a avut loc și inaugurarea locașului de închinare de către pastorul Ioan Tachici.

Astăzi, cei 81 de membri ai bisericii din Deva, cu ajutorul Duhului Sfânt, se implică în diverse proiecte pentru a duce mesajul Evangheliei la cât mai mulți oameni. Iată câteva dintre proiecte: Centrul Sola Scriptura, Radio Vocea Speranței, Asociația pentru Sănătate, Educație și Familie, stand de carte creștină la Galeria Real, ajutoare pentru cei defavorizați, colportaj, mărturie personală, lucrarea cu copiii etc.

Domnul să ne ajute să încheiem lucrarea pe care ne-a încredințat-o pentru această zonă.

Gabriel Bertalan

Tonga

Tonga, sau – așa cum se numește oficial – Regatul Tonga, este un stat independent așezat în Oceanul Pacific, în partea de vest a Polineziei. Arhipelagul Tonga cuprinde peste 170 de insule, dintre care aproximativ 40 sunt locuite, și se întinde pe o suprafață de 717 km². Are o populație care depășește cu puțin 100 000 de locuitori și este vizitată anual cam tot de atâția turiști. Este ultimul regat din Pacificul de Sud, singurul stat care nu a fost colonizat. Un alt aspect unic este că are o populație omogenă, din care aproape 98% sunt indigeni tongalezi. Majoritatea locuitorilor sunt creștini metodiști conservatori, dar se mai păstrează și unele tradiții păgâne, specifice zonei Pacificului.

Advențiștii au vizitat pentru prima dată acest teritoriu încă din 1891, odată cu prima călătorie a vasului *Pitcairn*, oferind literatură vorbitorilor de limbă engleză interesați, dar activitatea misionară permanentă a început în 1895. Până la sfârșitul anului, misionarii deschiseseră deja prima școală, iar un an mai târziu au deschis

și prima clinică. Totuși primul adventist de pe acest teritoriu s-a botezat abia în 1899, iar primul tongalez, în 1904. Până la sfârșitul anului 1904, Ella Boyd, o învățătoare din Australia, a deschis o școală la Nukualofa, actuala capitală a țării, care funcționa dimineața pentru europeni și după-amiaza, pentru băștinași.

Începând cu anul 1962, postul național de radio a început să transmită programe adventiste, primele fiind oferite de Vocea Profetei. În ciuda opoziției, activitatea educațională desfășurată atât de extins în această țară a adus cel mai mare număr de nou-converșiți în biserică.

Astăzi, în Tonga, sunt 12 biserici, 26 de grupe și aproape 2 500 de membri. Școlile adventiste continuă să ofere dovada unui creștinism practic și profund înrădăcinat în Cuvânt, cea mai reprezentativă dintre ele continuând să fie de mai bine de 80 de ani **Beulah College**, o școală cu aproape 200 de studenți, dintre care mai mult de jumătate nu sunt membri adventiști.

Adrian Neagu

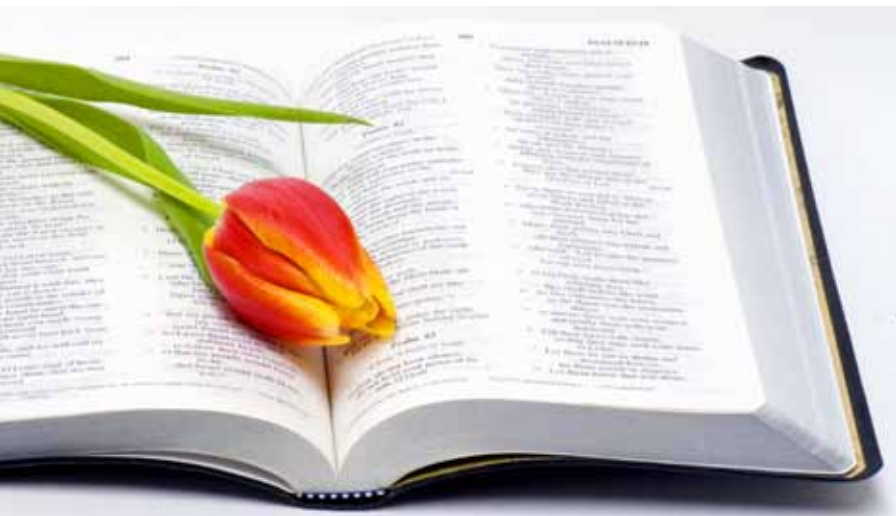
Redeșteptarea bate la ușă

Unde este redeșteptarea? Această întrebare se rostește pe tonuri diverse. Uneori este așteptare, grăbire și dor, alteori este indignare, dezamăgire sau acuzare. Însă, de fiecare dată, redeșteptarea ne aude, pentru că este foarte aproape de noi. Asemenea Celui care este inima redeșteptării, ea ne răspunde: „Iată, Eu stau la ușă și bat. Dacă aude cineva glasul Meu și deschide ușa, voi intra...”

Semnalele prezenței mult așteptatei redeșteptări sunt atât de evidente, încât nu ne rămâne decât să ne rugăm ca și psalmistul: „Deschide-mi ochii ca să văd...!”

„Numai cei care trăiesc lumina pe care deja o au vor primi o lumină mai mare. Dacă nu înaintăm zilnic în exemplificarea virtuților creștine active, nu vom recunoaște manifestarea Duhului Sfânt în ploaia târzie. Ea poate cădea asupra inimilor peste tot în jurul nostru, fără ca noi să o sesizăm sau să o primim.” (*Mărturii pentru pastori și slujitorii Evangheliei*, p. 507, în orig.)

Este o mare bucurie să auzim cuvântul „valdenz” tot mai des. „Student valdenz”, „Pastor valdenz” înseamnă spirit și misiune în stil valdenz. Este doar un exemplu ales din peisajul divers al misiunii noastre de zi cu zi. Punctele noastre strategice sunt strâns legate de acest cuvânt aprins de focul misiunii: Biblia, *Tragedia veacurilor* și evanghelizarea în orașe.

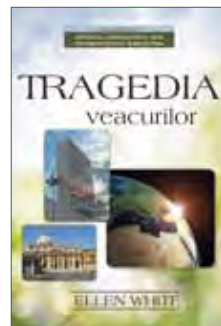

Redeșteptare prin Cuvânt

O viață spirituală viguroasă pentru orice credincios, pentru orice familie, pentru orice comunitate adventistă este înrădăcinată în studiul continuu al Cuvântului lui Dumnezeu. „Să studiem împreună” este motto-ul chemării adresate familiei adventiste mondiale, începând cu 17 aprilie 2012. Studiind câte un capitol în fiecare zi, în 1 189 de zile ajungem la finalul Bibliei, odată cu sesiunea Conferinței Generale din 2015. Începând cu 1 ianuarie 2013, studiul Bibliei la rând va intra și pentru noi în acest ritm.

Misiune prin Tragedia veacurilor

Pășim în 2013 încurajați de experiența din 2012. Sfatul inspirat de a promova cu prioritate această carte a primit o confirmare binecuvântată din partea cititorilor: După un an de distribuire intensivă, *Tragedia veacurilor* continuă să fie una din cărțile cele mai căutate. Cele patru variante ale cărții ne sunt în continuare la dispoziție pentru a da mărturie despre planul divin de salvare a semenilor noștri.

Concentrarea misiunii către orașe

Apelul de a orienta planurile misionare spre centrele urbane ne-a surprins cu acțiuni deja demarate pe acest front. Impulsul primit continuă să fie propagat prin diverse acțiuni, adaptate cerințelor mediului citadin. Această direcție nu implică ocolirea mediului rural, ci simpla recunoaștere a necesității de a lua în calcul factorul demografic. Culegerea de citate ale lui Ellen White intitulată *Misiunea în marile orașe* este acum disponibilă și în limba română, oferindu-ne călăuzire inspirată în acest domeniu.

Redeșteptarea și viețuirea creștină

Ultimul demers al conducerii bisericii în vederea redeșteptării aduce în atenția noastră calitatea vieții noastre de credință. Vitalitatea închinării din Sabat este indisolubil legată de activitatea misionară personală din cursul săptămânii. O nouă viață va străbate programul Sabatului, în cazul în care vom intensifica eforturile misionare în timpul din afara Sabatului. De aceea, trăirea credinței în fiecare din zilele săptămânii devine o premisă de bază a redeșteptării. Citatele care urmează ne constrâng să analizăm cu seriozitate sporită și cât mai urgent relația vitală dintre bucuria Sabatului și entuziasmul misiunii din cursul săptămânii.

„Când membrii noștri, în timpul săptămânii, își vor face partea lor în lucrarea Domnului, ei vor fi ridicați din neputința care ruinează trupul și sufletul multora. Lucrând pentru alții, ei vor avea multe lucruri folositoare de spus când se adună să se închine lui Dumnezeu.

Când cei care fac parte din poporul lui Dumnezeu vor simți marea nevoie de a lucra pentru convertirea păcătoșilor, (...) mărturia pe care o vor aduce în serviciile divine din Sabat nu va fi întunecată și pesimistă, ci plină de iubire, curaj, viață și putere. În loc să se gândească și să vorbească despre greșelile fraților și ale surorilor lor sau despre propriile necazuri, ei se vor gândi și vor vorbi despre iubirea Domnului Hristos, străduindu-se cu ardoare să devină lucrători tot mai eficienți pentru El.” (*Manuscrisul 127, 1903*)

„În multe dintre comunitățile noastre din orașe, pastorul predică Sabat după Sabat și, Sabat după Sabat, membrii bisericii vin la casa lui Dumnezeu fără să aibă ceva de spus cu privire la binecuvântările primite datorită binecuvântărilor împărțite de ei altora. Ei nu au lucrat în cursul săptămânii pentru a pune în practică învățătura care le-a fost dată în Sabat. Câtă vreme membrii bisericii nu fac niciun efort pentru a da și altora din ajutorul ce le-a fost dat, o mare slăbire spirituală va rezulta.” (*Mărturii*, vol. 7, p. 18, în orig.)

„Membrii bisericii să-și facă partea de lucru cu credincioșie în timpul săptămânii, iar în Sabat să-și povestească experiența. Adunarea va fi atunci ca o hrană dată la timpul potrivit, aducându-le tuturor celor prezenți viață și o putere nouă.” (*Ibidem*)

Suflul redeșteptării este la porțile noastre. Schimbarea recomandată de Duhul Sfânt nu este spectaculoasă, dar este esențială. Noi înșine

decidem acum ce facem cu redeșteptarea: o ținem la ușă sau îi spunem bun venit?

Grupa mică

Extinderea vieții de credință dincolo de hotarul bisericii sau al zilei de Sabat are ca metodă infailibilă grupa mică. „Formarea de grupe mici ca bază a efortului creștin mi-a fost prezentată de Cel care nu poate greși. Dacă sunt mulți membri în comunitate, ei să fie organizați în grupe mici pentru a lucra nu numai pentru membrii bisericii, ci și pentru necredincioși.” (*Ibidem*, p. 22, în orig.)

„Pe măsură ce ne apropiem de sfârșit, am văzut că în adunările acestea va fi mai puțină predicare și mai multă studiere a Bibliei. (...) Vor fi grupe mici pretutindeni pe teren, cu Biblia în mână, în timp ce alții vor conduce studii biblice prezentate în mod liber și prin conversație.” (*Mărturii*, vol. 6, p. 87, în orig.)

Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru lumina clară pe care ne-a oferit-o pentru zilele noastre. Îl rugăm cu toată credința să ne dea dispoziția de a face așa cum ni s-a spus. Finalul merită orice efort:

„În biserică, era o reînviere a spiritului misionar. Se manifesta o dorință arzătoare de a învăța cum se lucrează pentru Domnul. Mici grupe se adunau pentru rugăciune și studii Bibliei. Toți înaintau în acțiune armonioasă.” (*The Indiana Reporter*, 1903) ■

Teodor Huțanu este președintele Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România.

Redeșteptarea și viața creștină

Ședința Comitetului de buget al Uniunii de Conferințe

Statutul Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea stabilește organizarea periodică a unor momente de evaluare și planificare. Pentru fiecare nivel al bisericii, sunt prevăzute întâlniri și adunări de verificare a activității anterioare și de construire a unei strategii privind lucrarea din viitor. Cele mai importante astfel de întâlniri sunt Adunările generale organizate la Conferința Generală, diviziuni și uniuni o dată la cinci ani. La conferințele locale, acestea au loc o dată la patru ani. De asemenea, în fiecare an, se mai organizează două ședințe importante prin care cei mandatați cu ocazia Adunării generale urmăresc îndeplinirea sarcinilor stabilite de acestea. Cele două întâlniri au loc primăvara (Comitetul de bilanț) și toamna (Comitetul de buget).

Conform acestei rânduieli, în ziua de 18 noiembrie, a avut loc la Cernica ședința Comitetului de buget al Uniunii de Conferințe. La întâlnire au luat parte: fratele Bruno Vertallier, președintele Diviziunii Inter-Europene, fratele Gabriel Maurer și fratele Norbert Zens, secretarul, respectiv, trezorerul aceluiași for. La ședință au mai participat membrii comitetului Uniunii de Conferințe, administratorii conferințelor locale din România, membrii laici ai Comitetului Executiv ai Uniunii și diverși invitați.

„Aruncați mrejele!”

Cuvântul de deschidere a aparținut fratelui Bruno Vertallier, care a împărțit pâinea vieții citind din Ioan 21. Aici, ucenicii ne sunt prezentați dezamăgiți și învinși. Planurile lor de pescuit suferiseră un eșec deplin. Îndreptându-se cu corabia către țărmurile realității triste, ucenicii sunt întâmpinați cu o întrebare care scoate și mai mult în evidență eșecul lor: „Aveți ceva de mâncare?” Răspunsul lor exprimă pe scurt toată zădărnicia nopții: „Nu!” Nu aveau nici mâncare, nici pește.

Modul în care s-au desfășurat apoi lucrurile reprezintă pentru noi, ucenicii moderni, o lecție privind atitudinea și lucrarea noastră. La invitația Mântuitorului de a arunca din nou mreaja, ucenicii, care toată noaptea făcuseră acest lucru în

zadar, se supun tăcuți Necunoscutului de pe țărm. Fără să se gândească la eșecul nopții și fără să piardă vremea cu întrebări și analize despre cine este Cel ce le poruncește, ucenicii trec la acțiune. Ascultarea lor a fost binecuvântată nu doar cu umplerea corabiei, ci și cu descoperirea că, în timp ce ei se luptau cu întunericul și cu eșecul, Mântuitorul lor îi veghea de pe țărm. Ei n-au fost singuri nicio clipă, iar eșecul lor a fost ocazia Domnului de a-i binecuvânta.

Și biserica de azi trăiește experiențe similare cu cea pe care au trăit-o atunci ucenicii. Poate că ne așteptam ca, în anul 2012, să „prindem mai mult pește”, să distribuim mai multă literatură, să avem mai multe programe... Din cauza aceasta, poate privim descurajați la anul care urmează, nemaîndrăznind să aruncăm mreaja. Ca și ucenicii de atunci însă, noi trebuie să ne supunem. Să nu ne bazăm pe experiențele noastre și să nu ne lamentăm de lipsurile noastre. Cel ce stă pe țărm ne-a vegheat tot timpul. A văzut neputința noastră, zbaterea noastră și lupta noastră. De aceea, El este pregătit să ne binecuvânteze. Condiția este ca noi să ne supunem și să aruncăm mreaja și în 2013.

Invitația făcută lui Petru: „Vino după Mine!” (Ioan 21:19) este pentru fiecare ucenic al Său de astăzi. Poate că nu știm unde ne duce, poate că nu ne duce acolo unde ne așteptam, însă aceasta este singura cale prin care putem ajunge la destinație.

Când cifrele vorbesc

Realitatea descrisă prin cifre este întotdeauna rece, dar exactă. Din raportul de secretariat, aflăm că și anul 2012 se înscrie în linia scăderii numerice a membrilor Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România. Față de începutul anului, la 30 septembrie 2012, Uniunea de Conferințe a înregistrat cu 166 de membri mai puțin, deși ieșirile prin transfer au scăzut anul acesta față de anii precedenți, înregistrând o diferență de doar 30 de membri. Botezurile (1 289) depășesc excluderile (851) și decesele (432). Diferența negativă se datorează, în primul rând,

tendenței continue de scădere a intrărilor prin botez și mărturisire de credință, precum și ajustărilor efectuate pentru a obține o situație care să corespundă realității. În urmă cu un an,

la aceeași dată, intrările prin botez și mărturisire de credință erau mai mari cu 24 de persoane, iar în anul 2010, cu 178 de persoane. Procentul de creștere este astfel de -0,25.

Situație statistică membri 1 ianuarie – 30 septembrie 2012

Conferință	Nr. membri 1 ian. 2012	Intrări		Ieșiri			Ajustări	Nr. membri 30 sept. 2012	Procent creștere
		Botez + mărt.	Scris. rec.	Scris. rec.	Deces	Excludere			
Banat	6 828	153	53	48	86	39	-14	6 847	+0,28
Moldova	12 733	147	86	105	102	81	-16	12 662	-0,56
Muntenia	18 799	455	162	169	232	169		18 846	+0,25
Oltenia	11 634	196	69	86	185	46	-22	11 560	-0,63
Transilvania de Nord	7 753	128	96	76	121	45		7 735	-0,23
Transilvania de Sud	9 286	210	89	101	125	52	-90	9 217	-0,74
Total	67 033	1 289	555	585	851	432	-142	66 867	-0,25

Începând cu anul 2012, secretariatul Conferinței Generale cere doi indicatori noi: număr de participanți la serviciul divin și la Școala de

Sabat în Sabatele 2 și 7 ale fiecărui trimestru. La sfârșitul trimestrului II/2012 s-au înregistrat următoarele medii statistice în această privință:

Participare la serviciul divin/Școala de Sabat 1 ianuarie – 30 septembrie 2012

Conferință	Nr. membri	Medie participanți la serviciul divin	Medie participanți la Școala de Sabat	Procent participare la serviciul divin	Procent participare la Școala de Sabat
Banat	6 847	5 097	4 006	74	59
Moldova	12 662	10 261	9 463	81	75
Muntenia	18 846	13 433	10 167	71	54
Oltenia	11 559	9 090	8 377	79	72
Transilvania de Nord	7 723	5 966	4 681	77	61
Transilvania de Sud	9 178	7 394	5 380	80	59
Total	66 867	51 241	42 074	77	63

Chiar dacă până în prezent nu s-a manifestat interes pentru această situație statistică, realizarea ei poate contribui la evaluarea interesului și a nivelului spiritual al membrilor și merită să fie analizată la nivelul conferințelor și al bisericii locale. Nu trebuie să uităm că cifrele de mai sus îi includ pe aparținători, precum și pe eventualii musafiri.

Cu toate lipsurile și aproximările ei, statistica ne determină să ne punem întrebări serioase privind misiunea bisericii și implicarea noastră în această misiune. Probabil că, așa cum spunea Gary Manel, problema fundamentală cu care se confruntă biserica secolului al XXI-lea nu este

nici materialismul, nici ateismul, nici scepticismul, nici relativismul, ci inerția (Apocalipsa 3:15,16). În vremea Exodului, poporul lui Dumnezeu a devenit puternic și „mare la număr”, pentru că au existat femei și familii temătoare de Dumnezeu, care au avut curajul să acționeze în armonie cu voința divină, iar Dumnezeu a lucrat și i-a binecuvântat pe copiii Săi prin acestea.

Despre „macedonenii” moderni

Anul 2013 pare a fi dificil atunci când privim la cifrele din buget și la lucrările care urmează. Dacă privim la modul în care Dumnezeu ne-a condus până aici, avem motive de speranță.

În tabelul următor, avem situația veniturilor la capitolul zecime pe fiecare conferință din Uniunea Română, în perioada ianuarie-septembrie 2012, în comparație cu aceeași perioadă a anului 2011. Procentul de scădere a zecimii pe total Uniune în anul 2012 (ianuarie – septembrie)

față de aceeași perioadă a anului trecut este de 2,1%, iar, ca sumă absolută, zecimea a scăzut cu 806 952 lei. Dacă luăm în considerare efectul inflației de 4,5%, avem o scădere de 6,5% a zecimii în anul 2012 față de 2011. În tabelul de mai jos, se poate vedea situația fiecărei conferințe.

CONFERINȚA	curs 2012				curs 2011				rata inflației	
	4,42				4,22				4,50	
	2012		2011		2012 / 2011					
ZECIME	medie an		ZECIME		medie an		CREȘTERE			
	RON	EUR	RON	EUR	RON	EUR	%	% actualizată		
BANAT	3 630 834	821 456	530	120	3 741 562	886 626	548	130	97,0%	92,7%
MOLDOVA	7 547 739	1 707 633	596	135	7 655 773	1 814 164	599	142	98,6%	94,2%
MUNTENIA	11 863 003	2 683 937	629	142	12 484 065	2 958 309	662	157	95,0%	90,7%
OLTENIA	5 746 629	1 300 142	497	112	5 985 770	1 418 429	514	122	96,0%	91,7%
TRANS. NORD	3 286 463	743 544	425	96	3 361 110	796 472	432	102	97,8%	93,4%
TRANS. SUD	5 876 072	1 329 428	638	144	5 529 412	1 310 287	585	139	106,3%	101,5%
TOTAL	37 950 740	8 586 140	568	128	38 757 692	9 184 287	575	136	97,9%	93,5%

Darul Școlii de Sabat se ridică la suma de 1 819 527 lei la data de 30 septembrie 2012, având o scădere brută de 27 568 lei (în procente, de 1,49%) față de aceeași perioadă a anului 2011.

Se observă păstrarea tendinței de scădere a zecimilor și a darurilor în anul 2012 față de cea din anii trecuți. Această evoluție negativă este cauzată de situația generală de criză economică, dar și de alți factori. Dintre aceștia, amintim scăderea numărului de membri ai bisericii din România și a veniturilor multora dintre ei.

În aceste condiții, se remarcă încă o dată credințioșia membrilor în dăruirea zecimilor și a darurilor și implicarea lor în proiectele de misiune (în mod special, în proiectul *Tragedia veacurilor*). Am văzut binecuvântarea divină în mod special în proiectul construirii noului sediu al Editurii Viață și Sănătate, care s-a putut realiza datorită intervenției și sprijinului Diviziunii.

Privind spre viitor

În ultima vreme, Comitetul Executiv al Uniunii de Conferințe obișnuiește ca, în cadrul întrunirilor, să își arate aprecierea față de anumite persoane care, prin activitatea lor, au slujit progresului misiunii. Cu ocazia întâlnirii pentru buget, au primit distincție frații Daniel Grigore, pastor în județul Vâlcea, și fratele Csaba Porkoláb, informatician și prezbiter în

Târgu Mureș. Motivul pentru care cei doi frați au primit distincții este acela că au realizat un site special pentru citirea și promovarea Sfintei Scripturi. Acesta va fi lansat începând cu 1 ianuarie 2013. Într-un număr viitor al revistei, vom prezenta mai pe larg această inițiativă.

Anul 2013 va fi unul bogat în evenimente și acțiuni prin care Biserica Adventistă va căuta să își ducă la bun sfârșit mandatul pe care Mântuitorul i l-a dat. Așa cum v-am obișnuit deja, în *Curierul Adventist* veți găsi lună de lună un calendar al evenimentelor ce vor avea loc în țara noastră. De asemenea, vom descrie pe larg aceste evenimente, astfel încât mesajul transmis să fie cunoscut de cât mai mulți membri.

Anul 2013 va constitui o piatră de hotar, în special pentru conferințele locale din țara noastră. În luna aprilie a acestui an, vor avea loc Adunările generale electivale la fiecare dintre acestea. În cadrul lor, se vor desemna responsabili lucrării pentru următorii 4 ani.

Fiind conștienți că trăim un timp special, avem făgăduința că Dumnezeu Își va conduce biserica și nu o va părăsi. Datoria noastră, a fiecărui membru, este să ne rugăm, să lucrăm și să veghem ca voia Domnului să fie împlinită la fiecare nivel al bisericii. Când ne vom împlini mandatul, atunci vom putea privi cu nădejde în sus, așteptându-L. ■

O declarație a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea cu privire la jocurile de noroc

Această declarație a fost votată de Comitetul Administrativ al Conferinței Generale a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea (ADCOM) pentru a fi prezentată în timpul Sesiunii Conferinței Generale desfășurate la Toronto, Canada, între 29 iunie – 9 iulie 2000.

Este tot în lume, jocurile de noroc atrag din ce în ce mai mulți oameni. Ideea de a câștiga în defavoarea altora a devenit un blestem al lumii moderne. Societatea plătește costurile crescânde ale infracțiunilor asociate acestora, ale susținerii victimelor și ale destrămării familiilor, care afectează calitatea vieții. Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea s-a opus în mod constant practicării jocurilor de noroc, deoarece acestea sunt incompatibile cu principiile creștine. Practicarea acestora nu este o formă potrivită de destindere și nici un mod legitim de colectare de fonduri.

Jocurile de noroc încalcă principiile isprăvnice creștine. Dumnezeu a stabilit ca munca să fie mijlocul potrivit pentru obținerea de bunuri materiale, și nu participarea la jocuri de noroc, căutând câștiguri pe cheltuiala altora. Jocurile de noroc au un impact imens asupra societății. Societatea suportă costurile financiare rezultate din infracțiunile săvârșite pentru plățirea jocurilor de noroc, din infracțiunile asociate acestora, care implică droguri și prostituție, precum și din cheltuielile juridice și cele legate de intervenția poliției privind aceste activități. Jocurile de noroc nu generează venituri; în realitate, prin jocurile de noroc se iau bani de la cei care deseori nu-și permit să-i piardă și se împart la câțiva câștigători, marele beneficiar fiind, bineînțeles, organizatorul. Ideea că ele pot genera un anumit beneficiu economic este o iluzie. În plus, jocurile de noroc înăbușă simțământul creștin al responsabilității față de familie, vecini, nevoiași și biserică (1 Tesaloniceni 4:11; Geneza 3:19; Matei 19:21; Faptele 9:36; 2 Corinteni 9:8,9).

Jocurile de noroc creează speranțe false. Visul de a câștiga „marele premiu” înlocuiește

adevărată speranță cu mirajul unei șanse care, din punct de vedere statistic, este improbabilă. Creștinii nu își vor pune speranța în bogăție. Speranța creștină într-un viitor măreț promis de Dumnezeu este „sigură și adevărată”, în contrast cu visul jocurilor de noroc. Singura avuție indicată de Biblie este „evlavia însoțită de mulțumire” (1 Timotei 6:6,17; Evrei 11:1).

Jocurile de noroc provoacă dependență, care este în mod clar incompatibilă cu un stil de viață creștin. Biserica va căuta să îi ajute, nu să îi acuze, pe cei care suferă de dependență de jocurile de noroc sau de alte dependențe. Creștinii recunosc că sunt responsabili înaintea lui Dumnezeu pentru resursele și stilul lor de viață (1 Corinteni 6:19,20).

Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea nu acceptă proceduri ca tombola sau loteria pentru a strânge fonduri și îi îndeamnă pe membri să nu participe la activități de acest gen, chiar în scopuri bune. De asemenea, biserica nu aprobă nici implicarea în jocurile de noroc organizate de stat. Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea face apel către toate autoritățile să limiteze facilitățile tot mai numeroase de participare la jocurile de noroc, cu efectele lor distructive asupra indivizilor și asupra societății.

Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea respinge jocurile de noroc, așa cum au fost definite în acest articol, și nu va solicita, nici nu va accepta finanțare provenită în mod clar din jocuri de noroc. ■

Cartea de temelie

Inaugurarea noului sediu al Editurii Viață și Sănătate

Ziua de 17 noiembrie 2012 va rămâne un punct de reper în istoria Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România, și mai ales în activitatea publicistică susținută de aceasta. Editura Viață și Sănătate, instituție ce aparține Bisericii Adventiste, a inaugurat noul centru în care își va desfășura activitatea. Acesta se află pe strada Cernica nr. 101, orașul Pantelimon, județul Ilfov. Evenimentul, foarte așteptat de cei implicați în lucrarea cu publicații, a avut o încărcătură spirituală și emoțională deosebită. Au fost prezenți zeci de oaspeți din afara țării, fiecare aducându-și contribuția la desfășurarea evenimentului. Înainte de a puncta principalele momente care au avut loc cu această ocazie, vom face o scurtă trecere în revistă a lucrării cu publicații din țara noastră.

Trecutul care ne obligă

Toma Aslan a fost primul publicist adventist român, reușind ca, în anul 1884, să tipărească *Adevărul Present*, prima revistă în limba ro-

mână. În anul 1908, a apărut primul număr al revistei *Semnele timpului*, aceasta fiind cea mai veche publicație adventistă din România, care apare și astăzi.

Pe 20 octombrie 1920, s-a înființat Editura Cuvântul Evangheliei, în str. Labirint nr. 116. Aceasta a funcționat până în 1948, când, în contextul presiunilor politice de la acea vreme, a fost închisă. Au urmat 40 de ani dificili, în care, cu multe eforturi și lupte, au apărut în mod regulat revista *Curierul Adventist*, dar și alte cărți prețioase din colecția Spiritului Profetic.

După Revoluția din 1989, a urmat o explozie de publicații adventiste. A fost reînființată editura bisericii, care, din anul 1994, poartă numele *Viață și Sănătate*. Impactul lucrării cu literatură a putut fi observat prin numărul tot mai mare de exemplare solicitate și publicate de editură. Extinderea acestei lucrări impunea un centru mai potrivit pentru desfășurarea activității.

Raport de activitate

Astăzi, Editura Viață și Sănătate desfășoară o activitate intensă, punând la dispoziția bisericii și a oamenilor o gamă largă de publicații. În redacția editurii se produc anual 12 ediții ale revistei *Curierul Adventist*, atât în limba română, cât și în limba maghiară, 12 ediții ale revistei *Viață+Sănătate*, 12 ediții ale revistei *Semnele timpului* și 12 ediții ale nou-venitei reviste pentru copii *Nota 10*. De asemenea, trimestrial, se publică studiile biblice pentru toate grupele de copii, pentru majori și instructori, alături de ghiduri pentru instructorii de copii și comentariile de Ellen G. White.

În ceea ce privește numărul de cărți, raportul de activitate a arătat că, în ultimul an, au fost publicate 66 de titluri de carte și revistă, broșuri sau alte materiale. De asemenea, au fost reeditate 33 de titluri. Însurate, toate titlurile noi produse în 2012, la care se adaugă retipăririle, au avut un tiraj de peste 500 000 de exemplare. Dacă luăm

în calcul și proiectul *Cartea anului*, raportul atinge pragul de 1 milion de exemplare. Trebuie să ținem cont de faptul că, în România, o carte care ajunge la 5 000 de exemplare vândute este considerată un succes editorial, iar dacă atinge cota de 10 000, devine best-seller.

Anul acesta a fost dezvoltat, în mod deosebit, departamentul de carte pentru copii. Aici au văzut lumina tiparului 12 titluri noi dedicate copiilor, între care și trei Biblii. Tot în anul 2012 a fost lansată o nouă colecție, denumită *Raftul lui Tertius*, care cuprinde cărți de doctrină, precum *Interpretarea Scripturii* sau *Natura Domnului Hristos*.

Drumul către noul sediu

După înființare, Editura Viață și Sănătate a funcționat într-un imobil din curtea Bisericii Labirint. Era spațiu pentru utilajele tipografice, pentru depozitul de carte și pentru birourile redacției, însă, pe măsură ce numărul de titluri se înmulțea, iar tirajele erau tot mai mari, devenea clar că o nouă clădire va trebui construită. În plus, vechea clădire stătea în calea unui bulevard, iar autoritățile locale erau interesate de deschiderea arterei de circulație, astfel că, în primăvara anului 2011, au fost dispuse să despăgubească biserica în mod corespunzător, iar vechea clădire a fost demolată în scurtă vreme. Din acel moment a început numărătoarea inversă. Trebuia căutat un teren potrivit, trebuia realizat un proiect pentru o clădire care să răspundă nevoilor actuale ale lucrării cu publicații din țara noastră și chiar să permită dezvoltarea acestei lucrări potrivit cu ceea ce Dumnezeu ne-a descoperit, prin profetul bisericii Sale, despre rolul publicațiilor în finalizarea lucrării lui Dumnezeu pe pământ.

Providența divină a fost evidentă atât în găsirea terenului, cât și pe parcursul desfășurării lucrărilor, care au înregistrat un ritm alert. În mod cu totul special, Domnul S-a îngrijit de resursele financiare necesare pentru finalizarea noului sediu al editurii.

Din cei cca 3 200 mp aferenți construcției, cea mai mare parte este rezervată tipografiei, în care cei 18 angajați lucrează în două schimburi, pe utilaje performante, și încearcă să răspundă tuturor solicitărilor abonaților, colportorilor, librăriilor Sola Scriptura etc. O altă parte semnificativă a clădirii este destinată Departamentului Desfacere, depozitării și pregătirii în vederea expedierii revistelor, broșurilor, cărților, Bibliilor. Aici lucrează, precum albinele în stup, un număr de 11 persoane, care au zilnic favoarea

să trăiască momente de încântare când le sunt transferate cărțile proaspăt tipărite în tipografie, dar și bucuria pentru fiecare exemplar care pleacă spre destinatarii flămânzi după neprihănire. Cea mai mare densitate se înregistrează în partea din față a clădirii, zona birourilor, în care lucrează tăcut și eficient cei 24 de angajați (redacția și personalul TESA). În zona aceasta, atenția este atrasă în mod deosebit de sala de conferințe, cu peste 80 de locuri; este locul în care se întâlnesc angajații în fiecare dimineață, înainte de a începe lucrul, pentru a se închina împreună lui Dumnezeu. Angajații editurii sunt ca o familie unită, dau dovadă de consacrare și spirit de sacrificiu și doresc să lucreze pentru Domnul. Prin mutarea în noul sediu, fiecare angajat dorește să atingă un salt calitativ în activitatea lui, lucrând sub călăuzirea și binecuvântarea lui Dumnezeu.

Marea sărbătoare

Cu ajutorul lui Dumnezeu, totul a fost pregătit pentru ca evenimentul inaugurării să aibă loc la data stabilită, adică pe 17 noiembrie 2012. Mai mulți oaspeți adventiști din diferite zone au dorit să fie alături de Editura Viață și Sănătate la acest moment festiv. Conferința Generală a fost reprezentată de fratele Howard Faigao, directorul Departamentului Publicații de la acest nivel. Diviziunea Inter-Europeană, care a fost un important susținător financiar al proiectului, a fost prezentă prin trei admi-

nistratori: Bruno Vertallier, președinte, Gabriel Maurer, secretar și director al Departamentului Publicații la nivelul Diviziunii, și Norbert Zens, trezorerul Diviziunii.

Editura Viață și Sănătate colaborează în diverse proiecte cu edituri surori din Europa. Acestea au trimis reprezentanți care și-au exprimat recunoștința la adresa lui Dumnezeu pentru noua realizare a Bisericii Adventiste din România. Au luat parte la eveniment fratele Allan Jensen, directorul Editurii Øko-Tryk din Danemarca și fratele Mario Martinelli, directorul Editurii Safeliz (Spania). Au mai fost prezenți frații: Pavel Liberansky, directorul Departamentului Publicații din cadrul Diviziunii Euro-Asia, Vatman Iurii, secretarul Conferinței Bucovina (Ucraina), și Gheorghe Zamostean, directorul Departamentului Publicații din cadrul Uniunii de Biserici Moldova. De asemenea, au luat cuvântul reprezentanți ai echipei de constructori, furnizori de materiale și alte persoane apropiate editurii.

Din partea Bisericii Adventiste din România, au luat parte la eveniment administratorii Uniunii de Conferințe, directori de departamente și președinții celor șase conferințe. Au fost prezenți și foști responsabili ai bisericii și ai editurii, care au dus în trecut greul administrării cauzei lui Dumnezeu.

În intervențiile lor, invitații au evocat aspecte și dimensiuni ale lucrării cu publicații, subliniindu-se grija lui Dumnezeu și intervențiile Sale în favoarea acesteia.

Cartea de temelie

Mesajul spiritual a fost rostit cu această ocazie de fratele Bruno Vertallier, președintele Diviziunii Inter-Europene.

„Într-o construcție”, spunea fratele Vertallier, „ceea ce dă rezistență și durabilitate unei clădiri este temelie. Toate părțile sunt importante, dar, dacă temelie nu este sigură, acea clădire nu va rezista. Pentru ca temelie să fie sigură, în vechime se așeza o piatră specială – piatră unghiulară. Această piatră devenea elementul principal care dădea rezistență clădirii ca să nu se prăbușească.

Dumnezeu, Arhitectul bisericii și al Planului de Mântuire, a făcut temelie punând la baza ei o piatră unghiulară veșnică: «De aceea, așa vorbește Domnul Dumnezeu: Iată, pun ca temelie în Sion o piatră, o piatră încercată, o piatră de preț, piatră din capul unghiului clădirii, temelie puternică; cel ce o va lua ca sprijin nu se va grăbi să fugă» (Isaia 28:16).

Nimeni și nimic nu poate înlocui temelie care este Hristos Isus. El este temelie vieții și doar prin El putem rezista probelor timpului. Această editură va avea succes în măsura în care Îl va sluji pe Hristos.

Există mai multe pasaje din Noul Testament în care puterea lui Hristos îi ajută pe oameni să se ridice și să stea în picioare. În Faptele apostolilor, capitolul 3, un om paralizat este însănătoșit în numele lui Isus. El s-a ridicat pentru că Petru și Ioan i l-au prezentat pe Isus. Aceasta este și lucrarea Editurii Viață și Sănătate. Mulți vor citi și se vor ridica din slăbiciunea lor. Datorită lucrării cu publicații, mulți vor descoperi Piatra unghiulară de care se vor sprijini pentru a trăi pentru veșnicie.

Fie ca Dumnezeu să binecuvânteze această instituție. Să ajute El ca fiecare carte tipărită aici să fie o temelie a vindecării, a puterii și a sănătății veșnice!”

Gânduri de final

Evenimentul inaugurării noului sediu al Editurii Viață și Sănătate le-a lăsat tuturor participanților convingerea că Domnul a binecuvântat această lucrare. Amplasamentul potrivit, clădirea construită inteligent și modul în care au decurs lucrările poartă în ele amprenta călăuzirii divine.

Dumnezeu a consemnat cu siguranță în cartea Sa spiritul de sacrificiu de care au dat dovadă coordonatorii acestui proiect, realizatorii lui și toată echipa editurii. Gesturile lor și fiecare pagină care se va tipări aici își vor aduce contribuția, în veșnicie, la glorificarea Tatălui ceresc și a Domnului Isus, care a creat totul și prin care există totul. ■

„Rezerviștii” la Stupini

În vara acestui an, temperaturile foarte ridicate au afectat desfășurarea multor activități sezoniere și, mai ales, au provocat o secetă cu urmări neplăcute. Cu toate acestea, căldura excesivă nu a putut împiedica desfășurarea mult așteptatei întâlniri anuale de la Stupini a pastorilor pensionari, însoțiți de cele care le-au stat alături în lucrarea Evangheliei, și a acelor luptătoare rămase singure, o singurătate ușurată doar de prezența permanentă alături de ele a Celui Atotputernic, plin de veșnică bunătațe.

Chiar dacă, altădată, ziua de 23 august ne amintea de un eveniment istoric național, acum, pentru noi, a fost ziua când ne-am adunat din „vâi și munți” în locul unde am fost chemați pentru a sluji în minunata lucrare a lui Dumnezeu.

Bucuria revederii, greu de descris în cuvinte, dar ușor de observat pe fețele participanților, ne-a oferit încă o dată simțământul apartenenței la o familie mare, adesea greu încercată, dar totdeauna condusă miraculos de Cel ce Și-a împlinit cu prisosință făgăduința: „Nicidecum n-am să te las, cu niciun chip nu te voi părăsi.” De aceea, din primele momente ale revederii, printre valurile de aer cald se ridicau spre cer expresii ale recunoștinței profunde.

Nu am putut să nu remarcăm înfățișarea renovată a clădirii, a curții și a împrejurimilor. Cinste inițiatorilor și realizatorilor!

Cazarea în această „cetate de scăpare”, masa pregătită cu pricepere, cuvintele de deschidere a întâlnirii și momentele de părtășie au făcut ca această primă zi să fie una specială.

Gândul prezentat de fratele Aurel Pălășan la primul devoțional a scos în evidență ideea de sol/solie trimis(ă) „de-un mare Împărat”, ca un „colet” trimis de Cer, avându-l ca destinatar pe „omul” pentru care S-a jertfit Mântuitorul.

Tot în dimineața aceleiași zile, ne-am aflat în postura unor studenți, participanți la cursurile susținute de prof. univ. dr. Lazăr Onisăi, de la Facultatea de Medicină din Brașov, și de dr. Valeriu Gheorghiiță, de la Centrul de Sănătate Herghelia.

În seara acestei zile binecuvântate, mesajul prezentat la început de Sabat de fratele Aron Moldovan s-a bazat pe sfatul apostolului Pavel: „Voi să nu cădeți de oboseală!” Mesajul adresat celor prezenți, a căror vârstă predispune la obo-

seală, a fost transmis foarte direct întregii biserici. Corul Asociației Pastorilor Pensionari a intonat cântări ale căror cuvinte susțineau ideile prezentate din cuvântul Scripturii.

În dimineața zilei de Sabat, ora de rugăciune de la 8:30 a dat posibilitatea fratelui Victor Zgunea să conducă întreaga frățietate la consacrare și închinare. Demn de remarcat este faptul că la toate serviciile divine din Sabat au participat numeroși membri laici, spre bucuria tuturor.

După Școala de Sabat, serviciul divin a fost ținut de fratele Teodor Huțanu, președintele Uniunii de Conferințe. La fel ca în trecut, mâna Domnului este gata să o prindă pe a noastră, iar noi trebuie să o întindem spre El, și bogăția harului se va revărsa asupra bisericii, pentru care zilnic face risipă de dragoste divină.

Orele de după-amiază au fost ore de recunoștință și laudă. Atât de mulți au dorit să spună cuvinte de mulțumire, încât ar fi trebuit să ne rugăm: „Oprește-te, soare, deasupra Gabao-nului!” Prin intermediul acestui articol, dorim să transmitem întregii frățietăți adventiste un călduros salut din partea pastorilor „rezerviști”. Un superb apus de soare a marcat sfârșitul acestui „sfânt Sabat, de Dumnezeu creat”.

Rostim frumoasele versuri: „Când se lasă umbra serii peste templul de la Stupini, așezat între cetățile munților Bucegi – Piatra Craiului, Piatra Mare, Făgăraș – / Pentru noapte, / Trimite, Părinte, un sfânt îngerăș! / Gândul meu fie la Domnul, / Depărtat de tot ce-i rău! / Ruga noastră îndreptată / Către bunul Dumnezeu! Amin!”

Cu ocazia întâlnirii din acest an a avut loc și periodică reorganizare a asociației. Cei chemați să slujească sunt: Gabriel Vasilescu, președinte; Lucian Enache, secretar; Gabriel Voinea, casier; Marin Chițu, membru – reprezentant Muntenia; Ioan Soare, membru – reprezentant Oltenia; Iosif Gyeresi, membru – reprezentant Transilvania de Sud; Eugeniu Dumitrescu, membru – reprezentant Transilvania de Nord; Petru Arcuș, membru – reprezentant Moldova; Dumitru Roșca, membru – reprezentant Banat.

Încheindu-se o nouă și binecuvântată ocazie de har, aducem pe altarul înălțat la Stupini jertfa mulțumirilor, împreună cu exprimarea dorinței de reconsacrare până la auzirea invitației: „Intră în bucuria Stăpânului tău!” ■

Gabriel Vasilescu este președintele Asociației Pastorilor Pensionari.

Este copilul tău protejat?

„Ca săgețile în mâna unui războinic, așa sunt fiii făcuți la tinerețe.” (Psalmii 127:4)

Întotdeauna am considerat copiii ca fiind un dar special oferit de Dumnezeu, cu scopul de a aduce în cămin mai multă bucurie și strălucire. Prezența lor face ca relațiile noastre sociale să fie mai speciale, dar ne creează și responsabilități pe care nu le putem ignora.

Nu avem nevoie de un studiu complicat pentru a ne da seama că facem parte dintr-o generație caracterizată de lipsa valorilor autentice, iar familia este cea mai afectată instituție, plătind un tribut greu ca urmare a degradării morale. Suntem familiarizați cu statistici care nu prevestesc nimic bun la acest capitol. Nu este intenția mea de a vă aduce mai mulți nori cenușii pe cerul și așa încărcat al sufletului.

Este însă un aspect care trebuie tratat cu toată seriozitatea de toți factorii de răspundere care vin în contact cu copiii sau a căror activitate îi aduc în situația de a petrece mai mult timp în preajma copiilor – profesori, educatori, instructori ai Școlii de Sabat, responsabili de exploratori, pastori. În aceeași măsură ca și părinții, avem datoria să ne protejăm copiii de pericolele care au luat o amploare fără precedent în istoria lumii noastre.

Cazul Cassie

Aș începe cu o istorie tristă, relatată de Robin Sax¹.

Cassie avea 15 ani și jumătate. Îi plăcea să asiste la jocurile de baschet ale fratelui ei mai mare. Pentru că era o suporteră fidelă a echipei, antrenorul i-a dat un titlu onorific, rugând-o să însoțească echipa în deplasările pe care le făcea.

Mama lui Cassie nu vedea niciun motiv de a fi alarmată. Nu numai că fiul ei făcea parte din echipă, dar știa că antrenorul e căsătorit și are un fiu care, de asemenea, era în echipa de baschet.

Astfel, antrenorul a avut o mulțime de ocazii să se apropie de Cassie pentru a o cunoaște mai bine. Între ei s-a înfiripat o prietenie, desigur, „nevinovată”, presărată din plin cu complimente de genul: „Ce frumoasă ești, Cassie!” sau „Îmi place maturitatea cu care îți îndeplinești misiunea!” Curând, antrenorul s-a oferit să îi ducă

acasă cu mașina pe Cassie și pe fratele ei. Uneori, o căuta la telefon pentru diverse motive, desigur, legate de rolul ei în cadrul echipei. Domnișoarei Cassie îi plăcea să fie complimentată și a început să petreacă mai mult timp în prezența antrenorului. Deși știa că are 47 de ani și este căsătorit, Cassie se simțea atrasă de el.

După trei luni, antrenorul i-a propus să vină la sala de sport pentru unele „detalii” legate de viitorul meci al echipei. Acolo, Cassie a descoperit „cealaltă față” a antrenorului, care i-a răpit frumusețea anilor adolescenței.

Prădători de copilărie

Privind cu toată seriozitatea la pericolele care ne pândesc în viață, nu cred că există o prioritate mai mare decât binele și protejarea copiilor noștri.

Scopul acestui articol este de a ne face conștienți de pericolele la care sunt expuși copiii noștri, precum și de mijloacele prin care îi putem apăra de persoane care, sub masca bunăvoinței, abuzează fizic, psihic, emoțional și spiritual de ei. Este vorba de cei care se folosesc fie de autoritatea lor (lideri spirituali, profesori, antrenori, educatori), fie de relația lor apropiată cu copiii (părinți, bunici, prieteni apropiați ai familiei), fie de relația lor cu părinții copiilor (oameni de „încredere”, pe care te poți baza să-ți lași copilul în grija lor) pentru a transforma apoi copiii în obiectul plăcerii lor perverse. Literatura de specialitate are pentru aceștia diferite nume: prădători sexuali, pedofili, violatori de copii, abuzatori sexuali sau altele.

Termenul pe care îl voi folosi în acest articol este acela de „prădător sexual”, deoarece consider că acest termen descrie cel mai bine caracterul și intenția unei astfel de persoane. Un animal de pradă își urmărește cu atenție și șiretenie prada, cu scopul de a găsi momentul oportun pentru a ataca. La fel și prădătorul sexual, cu o răbdare diabolică, își urmărește victima, căutând momentul cel mai prielnic pentru a-și satisface plăcerea perversă.

De obicei, când vorbim despre abuz sexual, în mintea noastră se naște ideea unei persoane – întotdeauna arătând ca un monstru – care urmărește să convingă sau să constrângă un copil în vederea întreținerii de raporturi sexuale. Definiția abuzului sexual este însă mult mai largă și include orice gest cu conotație sexuală, care se adresează copiilor.

Statistici

UNICEF estimează că peste 300 de milioane de copii de pe toată planeta sunt supuși violenței, exploatarei și abuzului².

Potrivit unui raport prezentat de Academia Americană de Psihiatrie pentru Copii și Adolescenți, în Statele Unite se raportează anual un număr de 80 000 de cazuri de abuzuri sexuale asupra copiilor. Numărul acestora poate fi însă mult mai mare din cauza unor factori ca: teama copiilor de a spune cuiva despre incident sau dificultatea de a prezenta suficiente argumente care să ducă la arestarea și izolarea abuzatorului³.

„Aproximativ 15-25% dintre femei și 5-15% dintre bărbați au fost abuzați sexual la vârsta copilăriei”⁴.

După cum se vede din raportul de mai sus, deși cazurile de abuz sexual asupra fetelor au un procentaj mai mare, nici băieții nu sunt scutiți de acest pericol. Robin Sax, de profesie avocat, specializată în condamnarea abuzurilor sexuale împotriva copiilor, prezintă un raport cutremurător despre riscul la care sunt expuși băieții la vârsta copilăriei sau a adolescenței. „Abuzul sexual asupra băieților nu este studiat suficient de bine, nu este întotdeauna raportat și de multe ori este neînțeles. Potrivit RAINN (Rape Abuse Incest National Network), 2,78 milioane de bărbați din Statele Unite au fost victimele abuzului sexual. Statistica Departamentului de Justiție spune că unu din șase băieți

¹ Robin Sax, *It Happens Every Day*, Amherst, New York, Prometheus Books, 2010.

² <http://www.unicef.org/search/search.php?queryString=sexual+abuse+statistics&hits=&isNews=&Go.x=0&Go.y=0>

³ http://www.aacap.org/cs/root/facts_for_families/child_sexual_abuse

⁴ http://en.wikipedia.org/wiki/Child_sexual_abuse

⁵ Robin Sax, *It Happens Every Day*, p. 66.

⁶ Corry Jewel Jensen, *Keeping Children, Churches and Schools Safer From Sex Offenders* (ms), Center for Behavioral Intervention Beaverton, Oregon.

⁷ Debra Haffner, *A Time to Heal: Protecting Children and Ministering to Sex Offenders*, Lifequest, 2005.

⁸ Corry Jewel Jensen, *Keeping Children...*

va fi abuzat sexual înainte de a împlini vârsta de 18 ani⁵.

Pe plan religios, la nivel de biserică, în general, cifrele sunt îngrijorătoare. Corry J. Jensen declară că 20% dintre membrii bisericilor (copii, adolescenți, adulți, bărbați, femei, bătrâni și pastori) au fost sau vor fi într-un fel sau altul abuzați⁶.

Comportamentul sexual al oricărui membru al vreunei biserici are un impact asupra întregii biserici. 3 500 de biserici locale sunt confruntate anual cu acuzații de abuz sexual.

În ultimii 10 ani, a existat o medie de 70 de cazuri pe săptămână, cazuri care au ajuns în instanță, de abuzuri în care au fost implicați membri ai bisericilor americane (cazurile raportate sunt la nivel de biserică creștină).

Nevoia de a ne implica în astfel de cazuri pentru deconspirarea prădătorului sexual, chiar atunci când el este membru, uneori de onoare, al unei biserici, este subliniată și de Debra Hafner: „În fiecare confesiune, există persoane de toate vârstele care au fost abuzate, persoane care au comis abuzuri asupra altora și oameni care au rămas tăcuți când au cunoscut cazuri de abuz. Trebuie să le oferim asistență tuturor⁷”.

Profilul agresorului

Aș începe cu o întrebare: Ce imagine avem în minte atunci când vorbim despre prădători sexuali? Ne gândim la un bărbat înalt, corpulent, îmbrăcat sărăcăcios și nespălat de săptămâni? Sau ne imaginăm pe cineva cu antecedente penale, ascuns în boscheți și așteptând vreun copil mai singuratic? Dacă acestea sunt singurele imagini pe care le avem în minte când vorbim despre prădătorii sexuali, înseamnă că am vizionat prea multe filme. Mulți își închipuie prădătorii sexuali ca făcând parte, mai întotdeauna, din categoria „persoanelor necunoscute familiei”, persoane care își văd pentru prima dată victima și caută să abuzeze de ea. Nimic mai fals. Cercetările arată că procentajul cel mai mare al prădătorilor sexuali îl deține categoria cunoștințelor de familie sau a prietenilor părinților (26%).

Iată cum arată restul portretului unui agresor, în raport cu victimele sale⁸:

Părinte biologic – 16%

Părinte adoptiv – 14%

Alte rude – 16%

Persoană cu autoritate: preot/pastor, medic, antrenor, profesor – 22%

Străin – 5%

Alții – 1%

Acum adunați cifrele de mai sus și veți ajunge la concluzia cutremurătoare că 94% dintre agresori fac parte din categoria persoanelor cunoscute și apropiate familiei, persoane în care copiii au încredere.

Este destul de dificil să creăm un profil complet al agresorului sexual. Un procent de 95% dintre cunoștii agresorilor sexuali au declarat că „X” era ultima persoană la care s-ar fi gândit că este un agresor sexual. Relațiile sociale, manierele, poziția socială îi plasează pe prădători pe ultimele locuri în lista celor bănuți.

Totuși există câteva indicii care, coroborate, ar trebui să ne pună pe gânduri. Astfel, agresorul sexual:

- Este foarte amabil cu toți cei din jur, acordându-le atenție deosebită copiilor.

- Caută ocazii – nevinovate în aparență – de a petrece timp cu copiii, pentru ca, în final, să poată rămâne doar cu unul dintre ei.

- Este bine educat, curat, manierat și, de multe ori, chiar religios.

- Își caută un serviciu care să-i creeze contactul cu grupuri de copii, apoi își petrece timpul liber în activități care să-l plaseze cât mai mult în preajma copiilor.

- Își folosește talentul de a se face plăcut copiilor atât prin felul deschis de a fi, cât și prin oferirea unor cadouri, dulciuri etc.

- Doar în cazuri rare folosește mijloace coercitive de a-i convinge pe copii să-l asculte. De cele mai multe ori, mijloacele folosite sunt: împrietenirea cu copilul, îndatorarea copilului prin oferirea de cadouri costisitoare etc.

- Deține o poziție de autoritate în relația cu copilul și chiar și cu părinții acestuia. Poate fi conducătorul religios al congregației, profesorul de sport, directorul de școală, medicul de familie sau liderul clubului bisericii din care copilul face parte.

- Întotdeauna caută să obțină tăcerea copilului referitoare la relația lor.

- A fost el însuși victima unui abuz sexual în copilărie.

Această listă e departe de a fi completă. Nu toți agresorii trebuie neapărat să aibă „etichetele” de mai sus. Fiecare aspect însă ar trebui să constituie un indicator care să ne trezească atenția.

Într-un articol viitor, voi prezenta metodele prin care ne putem proteja copiii de acești agresori sexuali. Articolul va include, de asemenea, și pericolul agresorilor de pe internet. ■

Dr. Mihail Baciu are un doctorat în slujire pastorală și activează ca pastor în Springfield, SUA.

Căsătoria în cer

Se vor căsători oamenii în cer? Mi se pune deseori această întrebare, în special de către cei necăsătoriți. Aceștia doresc să cunoască răspunsul, pentru că, dacă nu există căsătorie în cer, atunci doresc să se căsătorească și să aibă copii acum. Nu sunt sigur de ce pun această întrebare cei căsătoriți, dar, în cele mai multe cazuri, se pare că își doresc ca relația să continue în cer. (În unele cazuri, poate caută să fie eliberați din relația în care sunt!) Biblia oferă un răspuns clar, care pare să creeze o problemă teologică.

1. *Răspunsul dat de Isus:* Saducheii I-au pus această întrebare lui Isus, pentru că doreau să infirme doctrina învierii. Ei au prezentat un caz ipotetic bazat pe legea levitică – fratele unui om care a murit fără a avea copii se căsătorește cu văduva, pentru a avea copii care să moștenească numele celui decedat (vezi Deuteronomul 25:5,6). Saducheii I-au spus lui Isus despre șapte frați care, pentru a împlini această lege, s-au căsătorit cu aceeași femeie, pentru că niciunul nu a avut copii cu ea. Întrebarea lor a fost aceasta: „La înviere, nevasta căruia dintre ei va fi ea? Căci toți șapte au avut-o de nevastă” (Marcu 12:23). Era, de fapt, o încercare de a discredita ideea de înviere.

Isus i-a acuzat de ignoranță; ei nu știau ce învață Scriptura despre înviere și, cu atât mai puțin, nu cunoșteau puterea lui Dumnezeu, care poate să aducă morții la viață. Apoi, El a formulat premisa nerostită a întrebării. Saducheii presupuneau că viața de după înviere va fi o continuare a vieții, așa cum o știm noi acum. Isus i-a surprins arătând spre un element semnificativ de discontinuitate: „După ce vor învia din morți, nici nu se vor însura, nici nu se vor mărita, ci vor fi ca îngerii” (vers. 25). Potrivit lui Luca, Isus a clarificat acest aspect, spunând că „nici nu se vor însura, nici nu se vor mărita. Pentru că nici nu vor putea muri, căci vor fi ca îngerii. Și vor fi fiii lui Dumnezeu, fiind fii ai învierii” (Luca 20:35,36). După înviere, oamenii

nu se vor căsători, pentru că, în lipsa morții, nu este nevoie de perpetuarea speciei umane prin reproducere. În acest sens, oamenii vor fi ca îngerii, care nu trebuie să se căsătorească, pentru că nu mor.

2. *Implicații teologice:* Răspunsul lui Isus ridică în mintea unora o dilemă: Dacă viața de familie, la fel ca Sabatul, a fost instituită înainte de intrarea păcatului în lume, de ce ar fi incompatibilă cu viața din ceruri? Nu ar sugera acest lucru că păcatul a reușit să distrugă o instituție divină și că Diavolul a zădărnicit cumva intenția divină privind omenirea?

Aceste întrebări importante merită comentate, chiar dacă nu va fi posibil să oferim răspunsuri finale. Pentru a discuta problema teologică ridicată aici, trebuie să presupunem că, inițial, Dumnezeu nu a intenționat ca instituția căsătoriei să fie permanentă sau veșnică. Această idee pare să fie subînțeleasă în Geneza. Căsătoria avea două funcții clare și apropiate: procrearea și părtășia. Procrearea avea un scop foarte precis: „Creșteți, înmulțiți-vă, umpleți pământul” (Geneza 1:28), ceea ce înseamnă că, în absența morții, atunci când scopul va fi atins, procrearea se va sfârși. Acest lucru a fost confirmat de Isus în răspunsul dat saducheilor.

Căsătoria era o expresie a părtășiei în absența păcatului, pătrunsă fiind de o unitate mai profundă cu Dumnezeu. La această experiență mai profundă și dificil de înțeles aici pe pământ S-a referit Isus când a spus că cei înviați „vor fi fiii lui Dumnezeu, fiind fii ai învierii” (Luca 20:36). Aceasta se referă la o experiență a vieții de familie care merge mult mai departe decât căsătoria, îmbogățindu-ne în moduri pe care nu ni le putem imagina. Cercul celor iubiți ai noștri va atinge dimensiuni cosmice, în puritatea iubirii lipsite de egoism.

Simțiți-vă liberi să mă contraziceți. ■

Acest articol a fost preluat din revista Adventist World, numărul din luna august 2012.

Înainte de a se pensiona, Ángel Manuel Rodríguez a fost directorul Institutului de Cercetări Biblice din cadrul Conferinței Generale.

Reabilitarea lui Ezechia (III)

Păcatul lui Ezechia

Cronicarul arată că Ezechia nu s-a dovedit recunoscător față de Dumnezeu care-l vindese, ci „i s-a îngâmfat inima” (2 Cronici 32:25) și, ca urmare, a venit mânia peste el și peste poporul lui. Nu se menționează în ce fel a venit mânia. Probabil este o aluzie la invazia asiriană din anul 701 î.Hr. Reproșul pe care autorii inspirați i-l aduc lui Ezechia este că, deși a fost un rege credincios și reformator, nu a reușit să-și învingă dorința după înălțare de sine. Devenise dependent de aprecieri. Făcuse multe lucruri bune, avea cu ce să se laude, dar nu în comparație cu ce făcuse Dumnezeu pentru el.

Babilonienii veniseră cu documente scrise și cu daruri. Cererea lor era formulată limpede și se căuta explicația unor fapte de interes major. Dar Ezechia s-a comportat ca și cum i-ar fi fost rușine cu acest Dumnezeu extraordinar sau ca și cum minunea ar fi fost monopol israelit ori secret de stat. În schimb, nu i-a fost rușine să-și arate bogățiile personale, tezaurele țării și casa de arme, adică lucrurile pieritoare, despre care Dumnezeu spusese explicit că regii lui Israel nu trebuie să-și pună încrederea în ele. De obicei, se angajau spioni ca să aducă informații despre conținutul și cantitatea tezaurelor unei țări. Dar,

în acest caz, regele însuși, într-un acces de hipertransparentă și exhibiționism, a dezvăluit delegației străine comorile sale: „N-a rămas nimic în casa și pe pământurile lui pe care să nu li-l fi arătat!” (Isaia 39:2).

Ca urmare, profetul a fost trimis să-i dezvăluie lui Ezechia consecințele stupidității Măriei Sale: caldeenii aveau să-i cucerească pe strănepoții lui Ezechia, iar Ierusalimul, cu bogățiile lui fabuloase, avea să cadă în mâinile străinilor. Ca urmare a acestei purtări, profetul l-a mustrat pe Ezechia. Dar, dacă profetul nu ar fi vrut să-l mustră, cine dintre noi ar fi avut obiecții față de gestul lui Ezechia? Și ce anume era rău în ce făcuse? Solomon nu-și afișa oare bogăția când veneau să-l viziteze de la capătul pământului?

Situația însă nu era aceeași. Solomon dăduse mărturie în toate de înțelepciunea lui Dumnezeu, deși el își însușise o parte din onoarea pe care nu o merita. Ezechia era și el avid de lucruri mari, după exemplul înaintașilor. Dar nu tuturor le-a permis Dumnezeu să facă aceleași „lucruri mari”. David dorise să construiască un templu pentru Domnul, dar Domnul a decis că Solomon va face aceasta, nu David. Regele Iosafat înjghebase o flotă cu gândul la afaceri mari, dar vântul lui Dumnezeu i-a spulberat investiția, în timp ce flota lui Solomon adusese aur de Ofir an după an, nestingherită de mustrări profetice.

Ezechia s-a simțit, probabil, îndreptățit să-și exhibe tezaurele și panopliile înaintea ambasadei caldeene care-l vizita. Nu era oare voia lui Dumnezeu ca toată lumea să știe cum binecuvântează Iahwé pe poporul Lui? Toate bune, dar când binecuvântările sunt puse în balanță, ce prețuim mai mult: sănătatea sau aurul? Minunile lui Dumnezeu sau comorile trecătoare? Dumnezeu îl salvase de la o moarte prematură și chinuitoare. În plus, îi dăduse ca semn o minune de proporții cosmice. Semnul extraordinar devenise un subiect de interes mondial. Și Ezechia știa planurile lui Dumnezeu cu lumea antică, după profeția lui Isaia. Ezechia nu fusese trimis să bată pe la porțile păgânilor, ca să dea lecții biblice despre Dumnezeu, ci Dumnezeu îi trimisese pe cei mai influenți păgâni, ca pe magii din Răsărit, la Ierusalim.

Primirea sentinței divine

Ascultând sentința, „Ezechia a răspuns lui Isaia: «Cuvântul Domnului pe care l-ai rostit este bun. Căci, a adăugat el, măcar în timpul vieții mele va fi pace și liniște!»” (Isaia 39:8). Cum interpretați aceste cuvinte ale regelui? Așteptam ca ingraturul să cadă la pământ și să spună ca Iov: „Mă pocăiesc în țărână și cenușă” (Iov 42:6) sau ca Saul și David: „Am păcătuit..., m-am purtat ca un nebun!” În schimb, Ezechia se mulțumește să observe cu cinism că în timpul vieții sale va fi bine!?

Ezechia nu era nepăsător cu privire la urmași, ci era recunoscător că Dumnezeu nu-l pedepsise după merit.

În urechile mele de moralist, replica lui Ezechia suna ca a lui Ludovic al XV-lea: „După mine, potopul!” Întrevedeam deja un titlu pentru următoarea predică. Dar după ce am răsfoit cartea *Profeți și regi*, m-am dezumflat repede. Acolo am găsit o altă interpretare a motivațiilor lui Ezechia: una binevoitoare, fără suspiciuni răutăcioase, ceea ce a fost o nouă lecție de citire a Bibliei. În realitate, Ezechia era conștient de gafa pe care o făcuse. Nu avea nimic de obiectat împotriva dreptei pedepse care avea să vină peste tronul lui. Dar regele era impresionat de faptul că Dumnezeu, chiar și în acest moment, nu l-a pedepsit după merit, în schimb a ținut cont de zelul lui din trecut pentru Dumnezeu adevărat și împotriva cultelor populare. „Atunci Ezechia s-a smerit din mândria lui, împreună cu locuitorii Ierusalimului, și mânia Domnului nu a venit peste ei în timpul vieții lui Ezechia” (2 Cronici 32:26).

Ezechia știa că viitorul este în mâna lui Dumnezeu și chiar pedeapsa anunțată asupra urmașilor era condiționată. Dacă ei aveau să apeleze la ajutorul Lui, dacă aveau să fie credincioși legământului, pedeapsa avea să fie amânată din generație în generație. Încercați să întrepătrundeți (așa cum se întâmplă în realitate) cele patru generații blestamate din porunca a doua cu cele o mie de generații binecuvântate din aceeași poruncă (Exodul 20:5,6), observând condiționalitatea promisiunilor și a amenințărilor. Ezechia nu era nepăsător cu privire la urmași, ci era recunoscător

că Dumnezeu nu-l pedepsise după merit.

Iar eu îl judecasem greșit pe Ezechia. Aveam și „argumente”. Legasem aceste ultime cuvinte ale regelui de unele antecedente „dubioase” din viața sa. Făcuse Ezechia o reformă iconoclastă, dar oare nu era el fiul apostatului Ahaz și tatăl stricatului Manase? Și nu avea el o religie legalistă, nu se încredea el în faptele lui? Toate păreau să se lege bine. Cuvintele rugăciunii lui pentru vindecare, în care Îi pomenea lui Dumnezeu propriile fapte bune, le interpretasem ca îndreptățire de sine, fariseism, bizuirea pe meritele personale (Isaia 38:3). Un singur lucru nu se potrivea în schemă. Pe „legalistul” Ezechia, Dumnezeu l-a ascultat, în timp ce mulți din cei ce-și încheie rugăciunile cu expresia „în numele lui Isus. Amin!” nu au avut parte de răspunsuri atât de spectaculoase.

Mulți alți sfinți ai lui Dumnezeu au vorbit la fel de „fariseic”, sub inspirație: „Să-Și aducă aminte de toate darurile tale de mâncare și să-ți primească arderile-de-tot!” (Psalmii 20:3); „Al Tău sunt: mântuiește-mă, căci caut poruncile Tale” (Psalmii 119:94); „Adu-Ți aminte de mine, Dumnezeule (...) și nu uita faptele mele evlavioase!” (Neemia 13:14); „Ba încă am lucrat mai mult decât toți” (1 Corinteni 15:10). S-ar putea ca noi să nu fim inspirați să folosim asemenea argumente, pentru simplul fapt că nu le avem. În orice caz, nu doresc să încurajez o atitudine meritorie, care ar mânji Evanghelia. Vreau doar să arăt că este riscant să judecăm pe altcineva că este legalist sau fariseu, după cuvinte sau fapte. Putem greși.

Când Ezechia a zis Domnului: „Adu-Ți aminte ce am făcut!”, el voia, fără îndoială, să spună: „Nu este o investiție greșită, Doamne, dacă-mi mai dai zile, fiindcă mă voi purta ca și până acum, în ascultare de Tine!” Dar el avea nevoie să învețe, la fel ca David, că nu ne putem bizui doar pe bunele noastre intenții, că avem nevoie permanentă de harul lui Dumnezeu. Este o lecție pe care nimeni nu a depășit-o. ■

*Lect. univ. drd.
Florin Lăiu este profesor de teologie biblică la Institutul Teologic Adventist.*

Un nou premiu pentru SperanțaTV

Realizatoarea emisiunilor medicale de la SperanțaTV și Radio Vocea Speranței, dr. Loredana Dumitrașcu, a primit un premiu la categoria „Reflectarea sănătății mintale în mass-media” în cadrul celei de-a VII-a ediții a Galei Gesturilor de Suflet în Sănătatea Mintală.

Evenimentul organizat anual de Fundația Estuar, împreună cu Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului din sectorul 6, a avut loc joi, 18 octombrie, la Hotelul Marriott din București, și a avut ca scop celebrarea celor 19 ani de activitate în domeniul sănătății mintale a fundației și recompensarea celor care au contribuit la promovarea sănătății mintale.

În cadrul Galei Gesturilor de Suflet în Sănătatea Mintală de anul acesta, au fost făcute nominalizări pentru 12 categorii diferite, printre cei înscriși în competiție numărându-se persoane publice, specialiști ai unor ONG-uri, angajatori de top, persoane din mass-media, voluntari și beneficiari de servicii de sănătate mintală. În ultimul an, aceștia au contribuit la îmbunătățirea domeniului sănătății mintale din România, susținând prin orice mijloace campanii în favoarea persoanelor cu dizabilități.

Organizatorii au motivat nominalizarea și premiarea Loredanei Dumitrașcu astfel: „În societatea actuală, încorsetată de prejudecăți, probleme sociale majore, sărăcie și, nu în ultimul rând, lipsa unor valori umane sau morale, Loredana Dumitrașcu, realizator la postul de televiziune SperanțaTV, a abordat, de mai multe ori în ultimul an, problema sănătății mintale, considerată de cei mai mulți ziariști tabu sau doar generatoare de subiecte senzaționale. Emisiunile Loredanei Dumitrașcu ies din tiparul general. Ea încearcă să înțeleagă, să explice și să găsească soluții. Ecurile nu se lasă niciodată așteptate. După fiecare emisiune, primim zeci de solicitări de ajutor, semn că informațiile transmise își ating scopul – acela de a informa corect și obiectiv, de a deschide suflete către înțelegere și compasiune și de a-i încuraja pe cei

care suferă de o problemă de sănătate mintală să ceară ajutor” (www.galasanatatiimintale.ro).

Colaborarea dintre Radio Vocea Speranței și SperanțaTV, pe de o parte, și Fundația Estuar, pe de altă parte, a început în urmă cu aproximativ zece ani. În ultimele luni, specialiștii – medici psihiatri, psihologi și asistenți sociali – au participat la două ediții ale emisiunii „Salvează-i viața” și la două ediții ale talk-show-ului „Starea de bine”, iar reportajul despre programul „Fără etichetă” pentru integrarea în muncă a persoanelor cu probleme psihice a fost difuzat în cadrul emisiunii „Viața la superlativ”, având-o ca invitată pe doamna Andreea Marin.

La acest eveniment a mai fost premiată și doamna conf. dr. Aurora Szentagotai, de la Facultatea de Psihologie și Științe ale Educației din cadrul Universității Babeș-Bolyai din Cluj-Napoca și fost director al Liceului Teologic Adventist „Maranatha” din Cluj-Napoca. Implicarea domniei sale ca psihoterapeut, ca formator de noi profesioniști în domeniul sănătății mintale și ca educator pentru publicul larg a fost apreciată și răsplătită.

Cu ocazia Galei Gesturilor de Suflet în Sănătatea Mintală, a avut loc și o licitație a 19 obiecte aparținând unor personalități din România, printre care doamnele Maia Morgenstern, Andreea Răducan, Paula Seling, Teo Trandafir, Maria Dragomiroiu și Mirabela Dauer. Bani strănși în urma licitației vor fi direcționați către Centrele Sociale Estuar din București, Cluj, Ploiești și Giurgiu. Acest număr de obiecte nu a fost ales aleatoriu, ci reprezintă numărul de ani în care Fundația Estuar și-a făcut simțită prezența în societate și a adus zâmbetul pe buzele multor oameni aflați în situații dificile de viață. ■

Cristina Ișvan este redactor-șef la SperanțaTV și Radio Vocea Speranței

Paul Mardare

Aprinde lampa!

*Un viscol alb se-așterne în curând,
Acoperind pământul ca de sărbătoare;
Ulei în candelile lipsește de mult timp,
Fecioarele dormiră cu îndestulare.*

*M-am întrebat adesea..., chiar mă mai întreb:
De ce se predică cu lampa stinsă!?
Dator e omul către Cel Preasfânt,
Căci a lui viață este scumpă, însă plânsă.*

*Deștept un gând și-l las ca amintire
Pe vatra rece cu-al ei așternut,
Căci pân-acum jertfa a fost schiloadă
Și strigă cu-al ei sânge din trecut.*

*Mai este timp ca să-mi revin îndată?
Mai zăbovești prin Duhul..., scump Isus?
Lovește-mă cu dragostea-Ți îndestulată
Și mă condu spre sferele de sus.*

*M-ai înzestrat cu aur și podoabe
Pe care mândru eu le port în gând...
Și n-am rămas perete văruiț pentru icoane...
Ciorchine, eu mă lupt cu-acei ce plâng.*

*Acum că mi-am atins menirea
Și știu că mă iubești așa cum sunt,
Voiesc să vii în grab' naintea-mi
Și să-mi șoptești: „Hai, vino, căci ai fost supus!”*

Singura așteptare a poeziei lui Paul Mardare este aceea de a fi luată în serios, deoarece ea se referă la lucruri serioase. Am ales această mostră din peste o mie de pagini care ar putea fi acoperite cu producția foarte bogată a talentului său simplu și activ, pentru că reflectă foarte bine filosofia de viață și rațiunea de a fi a poetului.

Aprinde lampa! este o chemare directă adresată fecioarelor somnolente și molatice într-un ceas de maximă încordare pentru lume. Pare că se pregătește o nouă iarnă glaciară și o mare sărbătoare în același timp. „De ce se predică cu lampa stinsă?” Iată un motiv de legitimitate și dureroasă întrebare, la care nimeni nu oferă niciun răspuns. Viața merge mai departe, de fapt se rostogolește în gol în timp ce continuă să fie „scumpă” și „plânsă”, în amestec de părți egale.

„Deștept un gând”, spune Paul Mardare, ca și cum chiar și gândurile dorm odată cu cele zece surori letargice. Gândul deștept sau deșteptat ar

trebui să ne pună pe gânduri, dar mă tem că, pe vatra rece de pe care lipsește jertfa deplină, doar amintirile mai țin de cald.

Zăbovirea divină poate fi privită ca un semn al harului care, „prin Duhul”, poate să „lovească” plin de dragoste oasele amorțite ale așteptătorilor. Aurul podoabelor sfinte, nemeritate, purtate „în gând”, face peretele nevăruit să fie mai mult decât loc de atârănare a chipurilor de sfinți. Sfântul adevărat este acela care poate plânge cu cei ce plâng. Iar în acest context își are loc mulțumirea și recunoștința pentru amânarea Parusiei.

Acestea fiind zise, Paul Mardare simte că și-a „atins menirea” de a fi părtaș Duhului prorociei, care nu-i lasă neavertizați pe cei ce dorm în timp ce așteaptă, iar singurul dor care i-a mai rămas este să poată auzi confirmarea: „Hai, vino, căci ai fost supus!” și asigurarea că slujba sa nepopulară a fost primită. În încheiere, îi dorim și noi: Să fie primit! ■

Ion Buciuman este pastor în comunitatea Balta-Albă, București.

Saul din Tars

Unește prin săgeți localitatea cu ceea ce a făcut Saul din Tars acolo.

1. Damasc

A stat cu Sila în temniță și cântau la miezul nopții – **Faptele 16:25.**

2. Antiohia

Prin el, Domnul a vindecat un olog din naștere – **Faptele 14:8-10.**

3. Insula Pafos

4. Listra

A mers ca să-i aducă pe cei care umblau pe calea credinței – **Faptele 9:2.**

5. Iconia

Acolo li s-a dat ucenicilor numele de creștini – **Faptele 11:26.**

6. Filipi

7. Listra

Oamenii au crezut că Pavel și Barnaba sunt doi zei – **Faptele 14:11.**

Elima a orbit, pentru că îl împiedica pe dregător să audă Cuvântul Domnului – **Faptele 13:8.**

De acolo au venit oamenii care voiau să-l ucidă pe Pavel cu pietre – **Faptele 14:19.**

Alina Chirileanu este director asistent în cadrul Departamentului Copii, Uniunea de Conferințe.

Zi de zi cu Domnul meu

Pășind dincolo de limita convențională dintre vechi și nou, dintre anul care s-a scurs și clipele care sunt gata să ne poarte în istoria nescrisă a anului ce vine, ne cuprinde, vrând-nevrând, un simțământ deosebit și greu de definit, și anume: bucurie și nerăbdare, curiozitate și prudență, îngrijorare și speranță.

Simțământul nimicniciei și al existenței noastre pasagere ne determină – ca oameni ai credinței – să rostim împreună cu psalmistul: „Învață-ne să ne numărăm bine zilele, ca să căpătăm o inimă înțeleaptă!” (Psalmii 90:12), căci timpul, acest etalon al vremelniciei noastre, se derulează din ce în ce mai grăbit.

Pentru noul an, 2013, podoaba sufletului nostru să fie umiliința biblică, răbdarea sfinților, credința patriarhilor, iubirea și lepădarea de sine a Domnului Hristos și spiritul de sacrificiu de sine al celor ce vor fi demni de numele Său.

Având un discernământ clar al lucrurilor spirituale, să lepădăm păcatul și să luptăm pentru o viață lipsită de păcat. Să lăsăm ca răbdarea, bunătatea și dragostea să devină parte a ființei noastre. Atunci, orice lucru curat, plăcut și vorbit de bine va ajunge la maturitate în experiența credinței noastre.

Dar pentru succesul vieții noastre spirituale este necesar ca Domnul Hristos să fie o realitate a vieții noastre. Pentru aceasta, este necesară experiența prezentată de apostolul Pavel: „Am fost răstignit împreună cu Hristos și trăiesc, dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine” (Galateni 2:20).

Un nou an ne stă în față. Sfatul divin este clar: Renunță la tot ce este fișec, superficial în viața ta! Acționează în mod natural! Fii credincios adevărului în gând, cuvânt și faptă și fiecare să privească pe altul mai presus de sine. Nu trebuie să uităm că natura noastră morală are nevoie să fie susținută de o continuă veghere și o necurmată viață de rugăciune.

Să nu uităm că biserica lui Dumnezeu trebuie să fie curată și fără pată. Iar cei care o compun stau ca reprezentanți ai cerului. De aceea, Domnul și Mântuitorul nostru așteaptă să-Și manifeste, prin poporul Său, harul și puterea Sa. Și să

nu uităm că Dumnezeu ne dă biruința prin Isus Hristos, Domnul nostru (1 Corinteni 15:57).

Dumnezeu ne-a chemat la mântuire și slujire. Dar solia pe care o avem de dus celor din jur nu este numai ceea ce vorbim, ci ceea ce trăim. Să Îl rugăm pe bunul Dumnezeu ca, în noul an în care vom păși, să desăvârșască El în toți fiii credinței lucrarea mântuirii Sale.

Luther spunea: „Dumnezeu întotdeauna creează ceva din... nimic. De aceea trebuie să fim dispuși a fi nimic” în ochii noștri, ca Dumnezeu să poată face ceva din noi și pentru noi. Pentru realizarea acestui deziderat sfânt, Domnul Hristos ne spune: „Învățați de la Mine, căci Eu sunt blând și smerit cu inima” (Matei 11:29).

Trebuie să recunoaștem că, pentru desăvârșirea credinței noastre, avem nevoie de o redescoperire a iubirii lui Dumnezeu. Este imperioasă nevoia unei experiențe noi, a unei revelații în plinătatea și profunzimea semnificației crucii Domnului Hristos. Și aceasta nu pentru alții, ci pentru noi. Vrem să ajungem ca, în experiența trăirii noastre, să înțelegem bine ce înseamnă: „Hristos în voi, nădejdea slavei” (Coloseni 1:27).

Experiența spirituală a identificării noastre cu Domnul Hristos, prin Duhul Sfânt, ne va conduce la trăirea experienței pentru care pleada apostolul Pavel. Adică să cunoaștem și să implementăm în viața și lucrarea noastră dragostea Domnului Hristos, ca să putem ajunge „plini de toată plinătatea lui Dumnezeu” (Efeseni 3:19).

Facă bunul Dumnezeu ca aceasta să fie și experiența noastră spirituală în anul 2013!

Pentru anul ce ne stă înaintea, cuvântul asigurării divine ne spune: „Eu voi fi cu tine..., nu te voi lăsa, nici nu te voi părăsi. (...) Întărește-te numai și îmbărbătează-te, lucrând cu credințioșie după toată Legea (...), nu te abate de la ea nici la dreapta, nici la stânga, ca să izbutești în tot ce vei face” (Iosua 1:5,7). ■

Dumitru Popa a fost președinte al Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România în perioada 1974-1990.

Primește Speranța în casa ta!

SperanțaTV poate fi recepționată:

- prin rețeaua RDS-RCS cablu digital, pachetul de bază;
- pe DigiTV și Focus Sat;
- în rețeaua UPC-Astral Digital;
- prin cablu în peste 200 de rețele din toate județele țării;
- pe platforma IPTV Dolce Interactiv de la Romtelecom;
- direct de pe satelit: INTELSAT 10-02, poziție orbitală: 1 grad Vest, frecvența: 12563 Mhz, polarizare: verticală, symbol rate: 27500, FEC rate: 3/4;
- pe internet la adresa www.sperantatv.ro